

Het Evangelie volgens Johannes

¹ In het begin was het Woord; En het Woord was bij God, En het Woord was God;

² Het was bij God in het begin.

³ Alles is door Hem ontstaan; En zonder Hem is niets ontstaan.

⁴ In wat bestond, was Hij het leven, En het Leven was het licht der mensen;

⁵ Het Licht schijnt in de duisternis, Maar de duisternis nam het niet aan.

⁶ Er kwam een mens, van God gezonden; Johannes was zijn naam.

⁷ Hij kwam tot getuigenis, om van het Licht te getuigen, Opdat allen door hem zouden geloven.

⁸ Hijzelf was niet het Licht, Maar hij moest getuigen van het Licht.

⁹ Het waarachtige Licht, Dat alle mensen verlicht, Kwam in de wereld.

¹⁰ Hij was in de wereld, En ofschoon de wereld door Hem was ontstaan, Erkende de wereld Hem niet.

¹¹ Hij kwam in zijn eigen bezit; Ook de zijnen ontvingen Hem niet.

¹² Maar aan allen, die Hem ontvingen, Gaf Hij de macht, Gods kinderen te worden: Aan allen, die in zijn Naam geloven,

¹³ Die niet uit bloed, Noch uit de wil van vlees of man, Maar die uit God zijn geboren.

¹⁴ Het Woord is vlees geworden, En heeft onder ons gewoond! En wij hebben zijn glorie aanschouwd: Een glorie als van den Eengeborene uit den Vader, Vol van genade en waarheid.

¹⁵ Johannes getuigde van Hem en riep uit: Van Hem was het, dat ik sprak: Die na mij komt, is mij voorafgegaan; Want Hij bestond eerder dan ik.

¹⁶ Waarachtig, uit zijn volheid ontvingen wij allen De éne genade na de andere;

¹⁷ Zeker, de Wet is door Moses gegeven, Maar de genade en waarheid zijn door Jesus Christus gekomen.

¹⁸ Niemand heeft ooit God gezien; God zelf, de eengeboren Zoon, Die in de schoot des Vaders is, Heeft Hem verkondigd.

¹⁹ En dit is de getuigenis van Johannes, toen de Joden uit Jerusalem priesters en levieten tot hem zonden, om hem te vragen: Wie zijt gij?

²⁰ Hij erkende het openlijk: Niet ik ben de Christus.

²¹ Ze vroegen hem: Wat dan? Zijt gij Elias? Hij zeide: Ik ben het niet. Zijt gij de profeet? Hij antwoordde: Neen.

²² Ze zeiden hem dan: Wie zijt ge; opdat we antwoord brengen aan hen, die ons gezonden hebben; wat zegt ge van uzelf?

²³ Hij sprak: Ik ben de “stem van een roepende in de woestijn: Maakt recht de weg des Heren”, zoals de profeet Isaias heeft gezegd.

²⁴ De afgevaardigden nu behoorden tot de farizeën;

²⁵ ze ondervroegen hem, en zeiden: Waarom doopt ge dan, zo ge de Christus niet zijt, noch Elias,

noch de profeet?

²⁶ Johannes gaf hun ten antwoord: Ik doop met water; maar midden onder u staat Hij, dien gij niet kent.

²⁷ Hij is het, die na mij komt; ik ben niet waardig, zijn schoenriem los te maken.

²⁸ Dit gebeurde te Betánië, aan de overkant van de Jordaan, waar Johannes toen doopte.

²⁹ Daags daarna zag hij Jesus tot zich komen; en hij zeide: Zie het Lam Gods, dat de zonde der wereld wegneemt.

³⁰ Deze is het, van wien ik sprak: Na mij komt een Man, die mij is voorafgegaan; want Hij bestond eerder dan ik.

³¹ Ook ik kende Hem niet; maar juist daarom kwam ik dopen met water, om Hem aan Israël bekend te maken.

³² Nog getuigde Johannes: Ik heb den Geest als een duif uit de hemel zien dalen, en op Hem rusten.

³³ Ook ik kende Hem niet; maar Hij die mij zond, om met water te dopen, Hij sprak tot mij: Op wien ge den Geest ziet nederdalen en rusten, Hij is het, die doopt met den Heiligen Geest.

³⁴ Ik heb het gezien, en ik heb getuigd: Hij is de Zoon van God.

³⁵ Daags daarna stond Johannes daar weer met twee zijner leerlingen.

³⁶ En met de blik op Jesus, die voorbijging, zeide hij: Zie het Lam Gods.

³⁷ De twee leerlingen hoorden hem dit zeggen, en gingen Jesus achterna.

³⁸ Jesus keerde Zich om, zag dat ze Hem volgden,

en sprak tot hen: Wat zoekt gij? Ze zeiden Hem: Rabbi (dat betekent: Meester), waar houdt Gij verblijf?

³⁹ Hij zei hun: Komt het zien. Ze kwamen dan zien, waar Hij verblijf hield, en bleven die dag bij Hem. Het was omtrent het tiende uur.

⁴⁰ Andreas, de broer van Simon Petrus, was één van de twee, die dit van Johannes hadden gehoord, en Hem waren gevolgd.

⁴¹ Hij ontmoette zijn broer Simon het eerst, en zeide tot hem: We hebben den Messias (dat betekent: Christus) gevonden.

⁴² En hij leidde hem tot Jesus. Jesus zag hem aan, en sprak: Gij zijt Simon, de zoon van Jona; gij zult Kefas heten (dat betekent: Petrus).

⁴³ Daags daarna wilde Hij naar Galilea vertrekken; toen ontmoette Hij Filippus. En Jesus zeide tot hem: Volg Mij.

⁴⁴ Filippus was van Betsáida, de stad van Andreas en Petrus.

⁴⁵ Filippus ontmoette Natánaël, en sprak tot hem: Van wien Moses in de Wet en ook de profeten hebben geschreven, dien hebben we gevonden: Jesus, den zoon van Josef, uit Názaret.

⁴⁶ Natánaël zei hem: Kan er iets goeds komen uit Názaret? Filippus zei hem: Kom het zien.

⁴⁷ Jesus zag Natánaël naar Zich toe komen, en zeide van hem: Ziedaar een waar Israëliet, in wien geen bedrog is.

⁴⁸ Natánaël zeide Hem: Hoe kent Gij mij? Jesus gaf hem ten antwoord: Voordat Filippus u riep, zag Ik u onder de vijgeboom.

⁴⁹ Natánaël antwoordde Hem: Rabbi, Gij zijt de

Zoon van God; Gij zijt de Koning van Israël.

⁵⁰ Jesus antwoordde hem: Geloofst ge, omdat Ik u zeide: Ik zag u onder de vijgeboom? Grotere dingen zult ge zien.

⁵¹ En Hij sprak tot hem: Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Gij zult de hemel geopend zien, en de engelen Gods zien opstijgen en nederdalen over den Mensenzoon.

2

¹ En de derde dag werd er een bruiloft gevierd te Kana van Galilea. De moeder van Jesus was er tegenwoordig,

² en ook Jesus met zijn leerlingen waren ter bruiloft genodigd.

³ En toen er gebrek kwam aan wijn, sprak de moeder van Jesus tot Hem: Ze hebben geen wijn meer.

⁴ Maar Jesus zeide haar: Vrouw, wat is er tussen Mij en u? Nog is mijn uur niet gekomen.

⁵ Zijn moeder sprak tot de bedienden: Doet wat Hij u zeggen zal.

⁶ Daar waren nu zes stenen kruiken, elk van twee of drie maten inhoud, die er voor de joodse reiniging waren geplaatst.

⁷ Jesus zei hun: Vult de kruiken met water. Ze vulden ze tot boven toe.

⁸ Toen sprak Hij tot hen: Schept er nu uit, en brengt het naar den hofmeester. Ze brachten het.

⁹ Zodra nu de hofmeester van het water geïnfroefd had, dat wijn was geworden, (hij wist niet, waar die vandaan kwam; maar de bedienden, die het water hadden geschept, wisten het wel), riep de hofmeester den bruidegom,

¹⁰ en zeide tot hem: Iedereen schenkt eerst de goede wijn, en als men goed gedronken heeft, dan de mindere soort; maar gij hebt de goede wijn tot nu toe bewaard.

¹¹ Zo deed Jesus zijn eerste wonder te Kana van Galilea, en openbaarde Hij zijn heerlijkheid. En zijn leerlingen geloofden in Hem.

¹² Daarna vertrok Hij naar Kafárnaum; Hij zelf met zijn moeder en broeders en zijn leerlingen; en zij bleven daar enkele dagen.

¹³ Toen het paasfeest der Joden nabij was, trok Jesus naar Jerusalem op.

¹⁴ Hij zag in de tempel de verkopers van runderen, schapen en duiven; ook de geldwisselaars, die zich daar hadden neergezet.

¹⁵ En Hij maakte een zweep van koorden, dreef ze allen met schapen en runderen de tempel uit, en smet het geld der wisselaars op de grond en de tafels omver.

¹⁶ En tot de duivenverkopers zeide Hij: Weg ermee; maakt het huis van mijn Vader niet tot een verkoopplokaal.

¹⁷ Toen herinnerden zich zijn leerlingen, dat er geschreven staat: “De ijver voor uw huis zal Mij verteren.”

¹⁸ Maar nu namen de Joden het woord, en zeiden tot Hem: Wat teken laat Gij ons zien, om zo te mogen optreden?

¹⁹ Jesus gaf hun ten antwoord: Breekt deze tempel af, en in drie dagen zal Ik hem opbouwen.

²⁰ De Joden zeiden: Zes en veertig jaar heeft men aan deze tempel gewerkt, en zult Gij hem in drie dagen opbouwen?

²¹ Maar Hij sprak over de tempel van zijn lichaam.

²² Toen Hij dan van de doden verrezen was, herinnerden zich zijn leerlingen, dat Hij dit had gezegd; en ze geloofden in de Schrift, en in het woord, dat Jesus gesproken had.

²³ Terwijl Hij nu gedurende het paasfeest te Jerusalem was, geloofden er velen in zijn naam bij het zien van de tekenen, die Hij verrichtte.

²⁴ Maar Jesus zelf had geen vertrouwen in hen, omdat Hij allen kende,

²⁵ en omdat Hij niet nodig had, dat men Hem over iemand inlichtingen gaf. Want zelf wist Hij heel goed, wat er omging in den mens.

3

¹ Nu was er onder de farizeën een man, Nikodemus genaamd, een overste der Joden.

² In de nacht kwam hij bij Hem, en sprak tot Hem: Rabbi, we weten, dat Gij van Godswege als leraar zijt gekomen; want niemand kan de tekenen doen, die Gij verricht, zo God niet met hem is.

³ Jesus gaf hem ten antwoord: Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Zo iemand niet opnieuw wordt geboren, kan hij het koninkrijk Gods niet aanschouwen.

⁴ Nikodemus zei Hem: Hoe kan een mens geboren worden, wanneer hij reeds op leeftijd is? Kan hij soms terugkeren in de schoot zijner moeder, en opnieuw geboren worden?

⁵ Jesus antwoordde: Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Zo iemand niet geboren wordt uit water en Geest, kan hij niet ingaan in het koninkrijk Gods.

⁶ Wat uit het vlees is geboren, is vlees; en wat uit den Geest is geboren, is geest. —

⁷ Verwonder u niet, omdat Ik u zeide: Gij moet opnieuw worden geboren.

⁸ De wind waait, waar hij wil, en ge hoort zijn gesuis; maar ge weet niet, vanwaar hij komt en waarheen hij gaat; zó gaat het iedereen, die uit den Geest is geboren.

⁹ Nikodemus antwoordde Hem: Hoe kan dit geschieden?

¹⁰ Jesus gaf hem ten antwoord: Zijt gij de leraar van Israël, en begrijpt ge dit niet?

¹¹ Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Wat Wij weten spreken Wij, en Wij getuigen wat Wij hebben gezien; en toch aanvaardt gij onze getuigenis niet.

¹² Wanneer gij niet gelooft, als Ik u spreek over aardse dingen, hoe zult gij dan geloven, als Ik u over de hemelse spreek? —

¹³ Niemand is opgeklommen ten hemel, dan Hij die uit de hemel is neergedaald: de Mensenzoon, die in de hemel is.

¹⁴ En zoals Moses de slang ophief in de woestijn, zo moet de Mensenzoon worden verheven:

¹⁵ opdat ieder die in Hem gelooft, het eeuwige leven zou hebben.

¹⁶ Want zo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij zijn eengeboren Zoon heeft gegeven: opdat allen die in Hem geloven, niet verloren zouden gaan, maar het eeuwige leven zouden hebben.

¹⁷ Want God heeft zijn Zoon in de wereld gezonden, niet om de wereld te oordelen, maar opdat de wereld door Hem zou worden gered.

¹⁸ Wie in Hem gelooft, wordt niet geoordeeld;

maar wie niet gelooft, is reeds geoordeeld, omdat hij niet heeft geloofd in de naam van Gods eengeboren Zoon. —

¹⁹ En dit is het oordeel: het licht is in de wereld gekomen, maar de mensen beminden de duisternis meer dan het licht; want hun werken waren boos,

²⁰ en allen die kwaad doen, haten het licht en komen niet tot het licht, opdat hun werken niet aan het licht zouden komen.

²¹ Maar wie handelt naar de waarheid, komt tot het licht, opdat het van zijn werken moge blijken, dat ze in God zijn verricht.

²² Daarna ging Jesus met zijn leerlingen naar het platteland van Judea, waar Hij met hen enige tijd verbleef, en er doopte.

²³ Maar ook Johannes diende te Ennon bij Salim het doopsel toe; want daar was veel water, en men ging er heen, om zich te laten dopen.

²⁴ Johannes toch was nog niet in de gevangenis geworpen.

²⁵ Toen de leerlingen van Johannes eens geschil kregen met een Jood over godsdienstige reiniging,

²⁶ kwamen ze bij Johannes, en zeiden tot hem: Rabbi, Hij die met u was aan de overkant van de Jordaan, en over wien ge getuigenis hebt afgelegd: zie, Hij dient het doopsel toe, en ze gaan allen naar Hem.

²⁷ Johannes antwoordde: Niemand kan beslag op iets leggen, tenzij het hem gegeven is uit de hemel.

²⁸ Gij zelf zijt mijn getuigen, dat ik gezegd heb: Niet ik ben de Christus, maar ik ben Hem vooruit gezonden.

²⁹ Hij die de bruid bezit, is de bruidegom; maar de vriend van den bruidegom, hij staat naar hem te luisteren, en is al zielsverheugd, als hij de stem van den bruidegom hoort. Dit is mijn vreugde, en ze is volkomen;

³⁰ Hij moet groter, maar ik moet kleiner worden.

³¹ Wie van boven komt, is boven allen. Wie van de aarde is, behoort aan de aarde en spreekt van de aarde. Wie uit de hemel komt, is boven allen,

³² en Hij getuigt wat Hij gezien en gehoord heeft; maar niemand neemt zijn getuigenis aan. —

³³ Wie zijn getuigenis aanvaardt, drukt er zijn zegel op, dat God waarachtig is;

³⁴ want Hij, dien God heeft gezonden, spreekt de woorden van God; God immers geeft den Geest zonder maat.

³⁵ De Vader bemint den Zoon, en heeft Hem alles in handen gegeven. —

³⁶ Wie in den Zoon gelooft, heeft het eeuwige leven; maar wie in den Zoon niet gelooft, zal het leven niet zien, maar Gods gramschap blijft op hem liggen.

4

¹ Zodra de Heer echter vernam, dat de farizeën gehoord hadden, hoe Jesus meer leerlingen won en doopte dan Johannes,

² (hoewel Jesus zelf niet doopte, maar zijn leerlingen),

³ verliet Hij Judea, en vertrok Hij weer naar Galilea.

⁴ En daar Hij door Samaria moest reizen,

⁵ kwam Hij zo in een stad van Samaria, Sikar geheten, nabij het veld, dat Jakob aan zijn zoon Josef geschonken had.

⁶ Daar bevond zich ook de bron van Jakob. Jesus, vermoeid van de reis, zette Zich neer bij de bron. Het liep tegen het zesde uur.

⁷ Een vrouw uit Samaria kwam water putten. Jesus zeide haar: Geef Mij te drinken.

⁸ Want zijn leerlingen waren naar de stad gegaan, om levensmiddelen te kopen.

⁹ De samaritaanse vrouw zei Hem: Hoe, Gij, een Jood, vraagt te drinken aan mij, een samaritaanse vrouw? (Joden namelijk hebben geen omgang met Samaritanen.)

¹⁰ Jesus gaf haar ten antwoord: Zo ge de gave Gods verstondt, en wie het is, die u zegt: “Geef Mij te drinken”, dan zoudt gij het Hem hebben gevraagd, en Hij zou u levend water hebben gegeven.

¹¹ Ze zei Hem: Heer, Gij hebt niet eens een emmer, en de put is diep; waar haalt Gij dan het levend water vandaan?

¹² Zijt Gij soms groter dan onze vader Jakob, die ons de put heeft geschonken, en die er zelf uit dronk met zijn zonen en zijn vee?

¹³ Jesus antwoordde haar: Wie van dit water drinkt, krijgt weer dorst. Maar wie drinkt van het water, dat Ik hem zal geven, zal in eeuwigheid geen dorst meer krijgen;

¹⁴ integendeel, het water, dat Ik hem zal geven, zal een bron in hem worden van water, dat opborrelt ten eeuwigen leven.

¹⁵ De vrouw zeide Hem: Heer, geef me dat water,

opdat ik geen dorst meer krijg, en niet meer hier
hoef komen putten.

¹⁶ Hij sprak tot haar: Ga uw man roepen, en kom
hier terug.

¹⁷ De vrouw antwoordde: Ik heb geen man.
Jesus zeide haar: Dat zegt ge wèl: “Ik heb geen
man”.

¹⁸ Want vijf mannen hebt ge gehad, en dien
ge nu hebt, is niet uw man; dat hebt ge naar
waarheid gezegd.

¹⁹ De vrouw zei Hem: Heer, ik zie, dat Gij een
profeet zijt.

²⁰ Onze vaders aanbaden God op deze berg,
en gij allen beweert, dat in Jerusalem de plaats is
gelegen, waar men Hem aanbidden moet.

²¹ Jesus sprak tot haar: Geloof Mij, vrouw; er
komt een uur, waarin gij noch op deze berg noch
te Jerusalem den Vader zult aanbidden.

²² Gij aanbidt wat gij niet kent; wij aanbidden
wat we kennen; want het Heil komt uit de Joden.

²³ Maar toch, er komt een uur, en het is er reeds,
waarin de ware aanbidders den Vader in geest
en waarheid zullen aanbidden. Want de Vader
verlangt zulke aanbidders;

²⁴ God is een geest, en wie Hem aanbidden,
moeten in geest en waarheid aanbidden.

²⁵ De vrouw zeide Hem: Ik weet, dat de Messias
komt, (die Christus genoemd wordt); wanneer Die
komt, dan zal Hij ons alles verkondigen.

²⁶ Jesus zeide haar: Dat ben Ik, die met u spreek.

²⁷ Op dat ogenblik kwamen zijn leerlingen
terug, en ze verwonderden zich, dat Hij met een
vrouw aan het spreken was. Maar niemand zeide:

Wat wenst Gij, of wat bespreekt Gij met haar?

²⁸ De vrouw liet nu haar waterkruik staan, ging naar de stad, en zei tot de mensen:

²⁹ Komt eens zien naar een man, die mij alles gezegd heeft wat ik gedaan heb; Hij is misschien wel de Christus!

³⁰ En men ging de stad uit, en kwam naar Hem toe.

³¹ Intussen nodigden de leerlingen Hem uit, en zeiden: Rabbi, eet.

³² Maar Hij sprak tot hen: Ik heb een spijs te eten, die gij niet kent.

³³ De leerlingen zeiden dus tot elkander: Heeft iemand Hem soms iets te eten gebracht?

³⁴ Jesus sprak tot hen: Mijn spijs is, de wil te volbrengen van Hem, die Mij heeft gezonden, en zijn werk te voltooien.

³⁵ Zegt gij niet: Nog vier maanden, en dan komt de oogst? Zie, Ik zeg u: Slaat uw ogen op, en kijkt naar de velden; ze staan reeds wit voor de oogst.

³⁶ Ook de maaier ontvangt loon, en verzamelt vrucht ten eeuwigen leven, opdat zaaier en maaier zich samen verheugen.

³⁷ Want hier wordt het spreekwoord bewaarheid: de een zaait, de ander maait.

³⁸ Ik zond u uit, om de oogst binnen te halen, waarvoor gij niet hebt gezwoegd; anderen hebben gezwoegd, en gij krijgt de vrucht van hun werk.

³⁹ Vele Samaritanen uit die stad geloofden in Hem om het woord der vrouw, die getuigde: Hij heeft mij alles gezegd, wat ik gedaan heb.

⁴⁰ Toen dus de Samaritanen bij Hem kwamen,

verzochten ze Hem, bij hen te blijven. Zo bleef Hij daar twee dagen lang.

⁴¹ En door zijn prediking geloofden er nog veel meer;

⁴² en ze zeiden tot de vrouw: Nu geloven we niet meer op uw zeggen; want we hebben het zelf gehoord, en we weten, dat deze waarachtig de Verlosser der wereld is.

⁴³ Toen die twee dagen voorbij waren, vertrok Hij vandaar naar Galilea.

⁴⁴ Want Jesus zelf heeft verklaard, dat een profeet in zijn eigen vaderland geen aanzien geniet.

⁴⁵ Toen Hij dus in Galilea kwam, namen de Galileërs Hem gunstig op, daar ze alles hadden gezien, wat Hij te Jerusalem op het feest had gedaan; want ook zij waren opgegaan naar het feest.

⁴⁶ Zo kwam Hij dan opnieuw in Kana van Galilea, waar Hij het water in wijn had veranderd. Nu woonde er te Kafárnaum een zekere hofbeambte, wiens zoon ziek lag.

⁴⁷ Toen hij vernam, dat Jesus uit Judea naar Galilea gekomen was, ging hij naar Hem toe, en verzocht Hem, zijn zoon te komen genezen; want die lag op sterven.

⁴⁸ Maar Jesus sprak tot hem: Zo gij geen tekenen en wonderen ziet, gelooft gij niet.

⁴⁹ De hofbeambte zei Hem: Heer, kom mee, eer mijn kind dood is.

⁵⁰ Jesus sprak tot hem: Ga heen, uw zoon is gezond. De man geloofde het woord, dat Jesus hem zeide, en ging heen.

⁵¹ Maar reeds onderweg kwamen zijn dienaars

hem tegen en zeiden, dat zijn zoon weer gezond was.

⁵² Hij vroeg hen naar het uur, waarop de beterschap was ingetreden. Ze zeiden hem: Gisteren, te zeven uur, heeft de koorts hem verlaten.

⁵³ De vader erkende, dat dit juist het uur was, waarop Jesus hem had gezegd: Uw zoon is gezond. En hij geloofde met heel zijn gezin.

⁵⁴ Ook dit tweede teken deed Jesus na zijn komst uit Judea in Galilea.

5

¹ Daarna was er een feest der Joden, en Jesus ging naar Jerusalem op.

² Nu is er te Jerusalem, bij de Schaapspoort, een badinrichting met vijf zuilengangen, in het hebreuws Bezata geheten.

³ Daarin lag een grote menigte zieken, blinden, kreupelen, lammen, op de beweging van het water te wachten.

⁴ Want een engel des Heren daalde van tijd tot tijd naar de vijver af, en bracht het water in beroering; wie dan het eerst na de beweging van het water daarin afdaalde, werd gezond, aan wat kwaal hij ook leed.

⁵ Daar was nu een man, die acht en dertig jaar ziek was.

⁶ Toen Jesus hem zag liggen, en vernam, dat hij reeds lange tijd lijdende was, sprak Hij tot hem: Wilt ge gezond worden?

⁷ De zieke antwoordde Hem: Heer, ik heb niemand om mij in de vijver te helpen, als het water in beweging komt; en terwijl ik mij er heen sleep, gaat een ander er vóór mij in.

⁸ Jesus sprak tot hem: Sta op, neem uw bed op, en ga.

⁹ En aanstonds werd de man gezond; hij nam zijn rustbed op, en liep. Maar het was sabbat die dag.

¹⁰ De Joden zeiden dus tot den genezene: Het is sabbat; ge moogt uw rustbed niet dragen.

¹¹ Hij antwoordde hun: Die mij gezond heeft gemaakt, heeft me gezegd: Neem uw bed op, en ga.

¹² Ze vroegen hem: Wie is de man, die u zeide: Neem uw bed op, en ga?

¹³ Maar de genezene wist niet, wie het was; want Jesus had Zich onder de menigte teruggetrokken, die zich daar ter plaatse bevond.

¹⁴ Later trof Jesus hem in de tempel, en sprak tot hem: Zie, ge zijt gezond geworden: zondig niet meer, opdat u niets ergers overkomt.

¹⁵ De man ging nu aan de Joden berichten, dat het Jesus was, die hem had genezen.

¹⁶ Daarom werd Jesus door de Joden vervolgd, omdat Hij zo iets op de sabbat deed.

¹⁷ Maar Jesus antwoordde hun: Mijn Vader werkt tot heden toe; zo doe Ik het ook.

¹⁸ Nu zochten de Joden nog meer Hem te doden; want Hij brak niet enkel de sabbat, maar noemde ook God zijn eigen Vader, en stelde Zich dus met God gelijk. Jesus nam dus het woord, en sprak:

¹⁹ Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Niets kan de Zoon doen uit Zichzelf, maar alleen wat Hij den Vader ziet doen; want al wat Deze doet, dat doet de Zoon eveneens.

²⁰ Want de Vader heeft den Zoon lief, en laat

Hem alles zien wat Hij doet. —En nog groter werken zal Hij Hem tonen, zodat gij verwonderd zult staan.

²¹ Want zoals de Vader de doden opwekt en levend maakt, zo maakt ook de Zoon levend al wie Hij wil.

²² Ja, de Vader oordeelt niemand, maar heeft het oordeel geheel aan den Zoon gegeven,

²³ opdat allen den Zoon zouden eren, zoals ze den Vader eren. Wie den Zoon niet eert, eert ook den Vader niet, die Hem gezonden heeft.

²⁴ Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Wie luistert naar mijn woord, en in Hem gelooft, die Mij heeft gezonden, hij heeft het eeuwige leven, en in het gericht komt hij niet; maar hij is overgegaan van de dood tot het leven. —

²⁵ Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Er komt een uur, en het is er reeds, waarin de doden de stem van Gods Zoon zullen horen; en die er naar luisteren, zullen herleven.

²⁶ Want zoals de Vader in Zichzelf het leven heeft, zo gaf Hij ook aan den Zoon, het leven in Zichzelf te hebben.

²⁷ Ook gaf Hij Hem macht, om oordeel te vellen, omdat Hij de Mensenzoon is.

²⁸ Verwondert u hierover niet. Want het uur komt, dat allen, die in de grafsteden zijn, zijn stem zullen horen;

²⁹ en zij die het goede hebben gedaan, zullen er uitgaan tot opstanding ten leven, maar zij die het kwade hebben verricht, tot opstanding ten oordeel.

³⁰ Ik kan niets doen uit Mijzelf; maar Ik oordeel naar wat Ik hoor; en mijn oordeel is rechtvaardig,

omdat Ik mijn eigen wil niet zoek, maar de wil van Hem die Mij heeft gezonden.

³¹ Indien Ik over Mijzelf getuig, dan is mijn getuigenis niet betrouwbaar.

³² Er is een ander, die over Mij getuigt; en Ik weet, dat het getuigenis, dat Hij over Mij aflegt, betrouwbaar is. —

³³ Gij hebt een gezantschap naar Johannes gezonden; en hij heeft voor de waarheid getuigd.

³⁴ Zeker, Ik aanvaard geen getuigenis van een mens; maar Ik zeg dit, opdat gij gered moogt worden.

³⁵ Hij was de brandende en hel schijnende lamp; gij hebt u zelfs een ogenblik in zijn licht willen verheugen. —

³⁶ Maar Ik heb een getuigenis groter dan dat van Johannes: want de werken, die de Vader Mij te volbrengen gaf, de werken juist die Ik doe, zij getuigen van Mij, dat de Vader Mij gezonden heeft.

—
³⁷ Ook heeft de Vader, die Mij zond, zelf over Mij getuigd. Nooit hebt gij zijn stem gehoord, en nooit zijn wezen gezien;

³⁸ zelfs zijn woord hebt gij niet eens blijvend in u, omdat gij Hem niet gelooft, dien Hij gezonden heeft.

³⁹ Gij onderzoekt de Schriften, want gij meent, daarin het eeuwige leven te hebben; welnu, zij zijn het, die van Mij getuigen.

⁴⁰ Maar gij wilt niet tot Mij komen, om het leven te hebben.

⁴¹ Eer van mensen aanvaard Ik niet.

⁴² Maar Ik ken u: gij hebt de liefde Gods niet in u.

⁴³ Ik ben gekomen in de naam van mijn Vader, maar gij neemt Mij niet aan; zo een ander komt in zijn eigen naam, dan neemt gij hem aan.

⁴⁴ Hoe zoudt gij kunnen geloven, gij die u door elkander laat eren, maar de eer niet zoekt, die komt van den enigen God?

⁴⁵ Denkt niet, dat Ik u aanklagen zal bij den Vader; uw aanklager is Moses, op wien gij uw hoop hebt gesteld.

⁴⁶ Want zo gij Moses hadt geloofd, dan zoudt gij ook in Mij geloven; want over Mij heeft hij geschreven.

⁴⁷ Maar zo gij zijn Schriften niet gelooft, hoe zoudt gij dan mijn woorden geloven?

6

¹ Daarna begaf Jesus Zich naar de overkant van het meer van Galilea of van Tibérias.

² Een grote schare volgde Hem, omdat ze de wonderen hadden gezien, die Hij voor de zieken verricht had.

³ En Jesus besteeg het gebergte, en zette Zich daar met zijn leerlingen neer.

⁴ Het was kort voor Pasen, het feest van de Joden.

⁵ Toen Jesus nu de ogen opsloeg en een talrijke menigte tot Zich zag komen, sprak Hij tot Filippus: Waar zullen we brood kopen, zodat ze kunnen eten?

⁶ Dit zeide Hij echter, om hem op de proef te stellen; want zelf wist Hij goed, wat Hij doen zou.

⁷ Filippus antwoordde Hem: Voor tweehonderd tienlingen brood is niet genoeg, als ieder van hen

een stukje krijgt.

⁸ Een zijner leerlingen, Andreas, de broer van Simon Petrus, zeide tot Hem:

⁹ Hier is een jongen, die vijf gerstebroden heeft en twee vissen; maar wat betekent dat voor zo velen?

¹⁰ Jesus sprak: Laat de mensen gaan zitten. Er stond nu veel gras op die plaats. Ze gingen dus zitten; er waren ongeveer vijf duizend mannen.

¹¹ Nu nam Jesus de broden, sprak een dankgebed uit, en deelde ze rond aan hen die daar zaten; zo ook van de vissen, zoveel ze wilden.

¹² En toen ze waren verzadigd, zeide Hij tot zijn leerlingen: Verzamelt de overgeschoten brokken, opdat er niets verloren gaat.

¹³ Zij verzamelden ze dus, en vulden twaalf korven met de brokken der vijf gerstebroden, die na het eten waren overgebleven.

¹⁴ Bij het zien van het teken, dat Jesus gewrocht had, zeiden de mensen: Deze is waarlijk de profeet, die in de wereld moet komen!

¹⁵ Daar nu Jesus voorzag, dat ze Hem zouden meevoeren, om Hem tot koning uit te roepen, trok Hij Zich heel alleen weer in het gebergte terug.

¹⁶ Maar toen het avond werd, daalden zijn leerlingen af naar het meer;

¹⁷ gingen de boot in, en hielden koers naar Kafárnaum aan de overkant van het meer. Reeds was de duisternis ingevallen, en nog was Jesus niet bij hen gekomen.

¹⁸ De zee was onstuimig, want er woei een hevige wind.

¹⁹ Toen ze dan ongeveer vijf en twintig of dertig

stadiën hadden afgelegd, zagen ze Jesus over het meer wandelen en nabij het vaartuig komen; ze werden er angstig van.

²⁰ Maar Hij sprak tot hen: Ik ben het; weest niet bang.

²¹ Gewillig namen ze Hem nu in hun vaartuig op, en terstond landde de boot aan de kust, waar ze op afgestevend waren.

²² De volgende morgen drong het door tot de schare, die aan de overkant van het meer was gebleven, dat er buiten dit éne geen ander vaartuig was geweest, en dat Jesus niet met zijn leerlingen aan boord was gegaan, maar dat zijn leerlingen alleen waren vertrokken.

²³ Intussen kwamen er van Tibérias andere boten dicht bij de plaats, waar men het brood had gegeten, na het dankgebed des Heren.

²⁴ Toen dus de menigte zag, dat Jesus daar niet meer was en zijn leerlingen evenmin, gingen ze sloop, en voeren naar Kafárnaum, om Jesus te zoeken.

²⁵ En toen ze Hem aan de andere kant van het meer hadden gevonden, spraken ze tot Hem: Rabbi, wanneer zijt Gij hier gekomen?

²⁶ Jesus antwoordde hun en sprak: Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Gij zoekt Mij, niet omdat gij tekenen hebt gezien, maar omdat gij van de broden gegeten en u verzadigd hebt.

²⁷ Arbeidt niet voor de spijs die vergaat, maar voor de spijs die blijft tot in het eeuwige leven, en die de Mensenzoon u zal geven. Want op Hem heeft God, heeft de Vader zijn zegel gedrukt.

²⁸ Ze zeiden Hem dan: Wat moeten we doen, om

de werken Gods te verrichten?

²⁹ Jesus antwoordde hun: Dit is het werk van God: dat gij gelooft in Hem, dien Hij gezonden heeft.

³⁰ Ze zeiden Hem: Wat voor teken verricht Gij dan wel, dat ons overtuigt, zodat we in U geloven? Wat doet Gij eigenlijk?

³¹ Onze vaders hebben in de woestijn het manna gegeten, zoals er geschreven staat: “Brood uit de hemel heeft Hij hun te eten gegeven”.

³² Nu sprak Jesus tot hen: Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Moses heeft u geen brood gegeven, dat uit de hemel kwam, maar mijn Vader geeft u het ware brood uit de hemel;

³³ want het brood, dat uit de hemel neerdaalt, is het brood van God, dat leven aan de wereld schenkt.

³⁴ Ze zeiden Hem dan: Heer, geef ons dit brood voor immer.

³⁵ Jesus sprak tot hen: Ik ben het brood des levens; wie tot Mij komt, zal geen honger meer hebben, en wie in Mij gelooft zal nimmer meer dorst lijden.

³⁶ Maar Ik heb het u gezegd: gij hebt Mij gezien, en toch gelooft gij niet.

³⁷ Al wat de Vader Mij geeft, zal tot Mij komen; en wie tot Mij komt, zal Ik niet buiten werpen.

³⁸ Want Ik ben uit de hemel neergedaald, niet om mijn eigen wil te doen, maar de wil van Hem, die Mij heeft gezonden.

³⁹ Welnu, dit is de wil van Hem, die Mij heeft gezonden, dat Ik niets verloren laat gaan van wat Hij Mij heeft gegeven, maar dat Ik het op de

jongste dag doe verrijzen.

⁴⁰ Dit is de wil van den Vader, die Mij gezonden heeft, dat wie den Zoon aanschouwt en in Hem gelooft, het eeuwige leven heeft, en dat Ik hem op de jongste dag zal doen verrijzen.

⁴¹ Maar de Joden morden over Hem, omdat Hij gezegd had: Ik ben het brood, dat uit de hemel is neergedaald.

⁴² En ze zeiden: Is deze niet Jesus, de zoon van Josef, wiens vader en moeder we kennen? Hoe zegt Hij dan: Ik ben uit de hemel neergedaald?

⁴³ Jesus antwoordde hun, en sprak: Mort toch niet onder elkander.

⁴⁴ Niemand kan tot Mij komen, zo de Vader, die Mij zond, hem niet trekt; en Ik zal hem op de jongste dag doen verrijzen.

⁴⁵ Er staat geschreven bij de profeten: "En allen zullen zij onderricht worden door God". Wie naar den Vader luistert en door Hem is onderricht, hij komt tot Mij.

⁴⁶ Niet dat iemand den Vader gezien heeft; alleen Hij die van God stamt, Hij heeft den Vader gezien.

⁴⁷ Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Wie gelooft, heeft het eeuwige leven.

⁴⁸ Ik ben het brood des levens.

⁴⁹ Uw vaders hebben het manna gegeten in de woestijn, en ze zijn gestorven.

⁵⁰ Dit is het brood, dat uit de hemel nederdaalt: eet men daarvan, dan sterft men niet.

⁵¹ Ik ben het levend brood, dat uit de hemel is neergedaald; zo iemand eet van dit brood, zal hij in eeuwigheid leven. En het brood, dat Ik zal

geven, is mijn vlees voor het leven der wereld.

⁵² Maar de Joden twistten onder elkander, en zeiden: Hoe kan Hij ons zijn vlees te eten geven?

⁵³ Jesus sprak tot hen: Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Zo gij het vlees van den Mensenzoon niet eet en zijn bloed niet drinkt, dan hebt gij het leven niet in u.

⁵⁴ Wie mijn vlees eet en mijn bloed drinkt, heeft het eeuwige leven, en Ik zal hem op de jongste dag doen verrijzen.

⁵⁵ Want mijn vlees is waarlijk spijs, en mijn bloed is waarlijk drank.

⁵⁶ Wie mijn vlees eet en mijn bloed drinkt, blijft in Mij en Ik in hem.

⁵⁷ Zoals de Vader die leeft, Mij heeft gezonden, en Ik leef door den Vader, zó zal ook hij, die Mij eet, leven door Mij.

⁵⁸ Dit is het brood, dat uit de hemel is neergedaald. Niet een brood als de vaders hebben gegeten en toch zijn gestorven; wie dit brood eet zal leven in eeuwigheid.

⁵⁹ Zo sprak Hij bij zijn onderrichting in de synagoge van Kafárnaum.

⁶⁰ Velen van zijn leerlingen, die het hadden gehoord, zeiden: Dit woord is hard; wie kan naar zo iets luisteren?

⁶¹ Maar Jesus, die wist dat zijn leerlingen daarover morden, sprak tot hen: Ergert u dit?

⁶² En wanneer gij nu den Mensenzoon eens ziet opstijgen naar waar Hij vroeger was?

⁶³ Het is de geest, die leven brengt; het vlees brengt niets daartoe bij. De woorden, die Ik tot u sprak, zijn geest en leven.

⁶⁴ Maar daar zijn er sommigen onder u, die niet geloven. Want Jesus wist van de aanvang af, wie het waren, die niet geloofden; en wie het was, die Hem verraden zou.

⁶⁵ En Hij vervolgde: Daarom heb Ik u gezegd, dat niemand tot Mij kan komen, tenzij het hem door mijn Vader is gegeven.

⁶⁶ Van dat ogenblik af trokken velen zijner leerlingen zich terug, en bleven niet langer bij Hem.

⁶⁷ Nu sprak Jesus tot de twaalf: Wilt ook gij misschien heengaan?

⁶⁸ Simon Petrus antwoordde Hem: Heer, naar wien zouden we gaan? Gij hebt woorden van eeuwig leven;

⁶⁹ we geloven en weten: Gij zijt de Heilige Gods.

⁷⁰ Jesus hernam: Heb Ik u alle twaalf niet uitverkoren? En toch, één uwer is een duivel.

⁷¹ Hiermee bedoelde Hij Judas, den zoon van Simon Iskariot. Want deze, één van de twaalf, zou Hem verraden.

7

¹ Daarna trok Jesus in Galilea rond; want Hij wilde niet in Judea vertoeven, omdat de Joden Hem zochten te doden.

² Maar toen het loofhuttenfeest der Joden begon te naderen,

³ zeiden zijn broeders tot Hem: Vertrek van hier en ga naar Judea, opdat ook uw leerlingen de werken zien, die Gij verricht.

⁴ Want niemand handelt in het verborgen, als hij bekend wil worden. Nu Gij toch deze dingen doet, vertoon U dan ook aan de wereld.

⁵ Want ook zijn broeders zelf geloofden niet in Hem.

⁶ Jesus sprak dus tot hen: Mijn tijd is nog niet gekomen; maar uw tijd is er steeds.

⁷ U kan de wereld niet haten; maar Mij haat ze wel, omdat Ik getuig, dat haar werken boos zijn.

⁸ Gaat zelf maar naar dit feest; Ik ga nog niet naar dit feest, omdat mijn tijd nog niet is gekomen.

⁹ Zo sprak Hij tot hen; en Hij bleef in Galilea.

¹⁰ Eerst toen zijn broeders waren vertrokken, vertrok Hij ook zelf naar het feest; niet publiek, maar in stilte.

¹¹ De Joden nu zochten Hem op het feest, en zeiden: Waar is Hij?

¹² En er werd veel over Hem onder de menigte gemompeld. Sommigen zeiden: Hij is goed; anderen weer: Neen, Hij misleidt het volk.

¹³ Maar niemand sprak publiek over Hem, uit vrees voor de Joden.

¹⁴ Toen het feest reeds half voorbij was, ging Jesus naar de tempel, en trad als leraar op.

¹⁵ De Joden stonden verwonderd, en zeiden: Hoe is Hij zo geleerd, ofschoon Hij niet onderwezen is?

¹⁶ Jesus antwoordde hun en sprak: Mijn leer is niet van Mij, maar van Hem, die Mij gezonden heeft.

¹⁷ Zo iemand bereid is, zijn wil te volbrengen, dan zal hij weten, of die leer uit God is, of dat Ik spreek uit Mijzelf.

¹⁸ Wie uit zichzelf spreekt, zoekt zijn eigen eer; maar wie de eer zoekt van Hem, die hem gezonden heeft, hij is waarachtig, en er is in hem geen

bedrog.

¹⁹ Heeft Moses u niet de Wet gegeven? En toch niemand van u onderhoudt de Wet.

²⁰ Waarom zoekt gij Mij te doden? De menigte antwoordde: Gij zijt van den duivel bezeten; wie zoekt U te doden?

²¹ Jesus antwoordde hun, en sprak: Slechts één enkel werk heb Ik verricht, en toch staat gij allen daarover versted.

²² Moses heeft u de besnijdenis gegeven; niet dat ze van Moses afkomstig is, maar van de aartsvaders; en op sabbat dient gij iemand de besnijdenis toe.

²³ Zo iemand op sabbat de besnijdenis ontvangt, om niet de Wet van Moses te schenden, zijt gij dan verbitterd op Mij, omdat Ik een mens heel en al gezond heb gemaakt op de sabbat?

²⁴ Oordeelt niet naar de uiterlijke schijn, maar velt een rechtvaardig oordeel.

²⁵ Sommigen van de Jerusalemmers zeiden: Is Hij het niet, dien men zoekt te doden?

²⁶ En zie, Hij spreekt in het openbaar, en men zegt Hem niets. Zouden dan de overheden werkelijk hebben erkend, dat Hij de Christus is?

²⁷ Maar van Hem weten we, waar Hij vandaan is; als echter de Christus komt, weet niemand, waar Hij vandaan komt.

²⁸ Toen leerde Jesus met luider stem in de tempel, en sprak: Gij kent Mij, en gij weet ook, waar Ik vandaan ben? En toch ben Ik niet uit Mijzelf gekomen, maar Hij, die Mij gezonden heeft, is de Waarachtige; Dien kent gij niet.

²⁹ Ik ken Hem wel, omdat Ik van Hem ben uitge-

gaan, en omdat Hij Mij heeft gezonden.

³⁰ Toen zocht men Hem gevangen te nemen; toch sloeg niemand de hand aan Hem, omdat zijn uur nog niet was gekomen.

³¹ Uit de menigte geloofden er velen in Hem. Ze zeiden: Zal de Christus, als Hij komt, meer tekenen doen dan Hij verricht?

³² De farizeën hoorden de menigte aldus over Hem mompelen; daarom zonden de opperpriesters en farizeën dienaars uit, om Hem gevangen te nemen.

³³ Nu sprak Jesus: Nog korte tijd ben Ik bij u; dan ga Ik terug naar Hem, die Mij heeft gezonden.

³⁴ Gij zult Mij zoeken maar niet vinden; en waar Ik ben, kunt gij niet komen.

³⁵ De Joden zeiden dan tot elkander: Waar wil Hij heen, dat we Hem niet zullen vinden? Wil Hij soms naar de verstrooiing der heidenen gaan, en de heidenen onderrichten?

³⁶ Wat betekent dit woord, dat Hij sprak: Gij zult Mij zoeken, maar niet vinden; en: Waar Ik ben, kunt gij niet komen?

³⁷ Op de laatste en grootste dag van het feest, stond Jesus daar, en riep met luider stem: Zo iemand dorst heeft, hij kome tot Mij; hij drinke,

³⁸ wie in Mij gelooft. Zoals de Schrift heeft gezegd: "Stromen van levend water zullen uit zijn binnenste vloeien".

³⁹ Dit zeide Hij van den Geest, dien zij zouden ontvangen, die in Hem zouden geloven. Want de Geest was er nog niet, daar Jesus nog niet verheerlijkt was.

⁴⁰ Bij het horen dezer woorden zeiden sommi-

gen van het volk: Deze is zeker de profeet.

⁴¹ Anderen zeiden: Hij is de Christus. Weer anderen zeiden: Komt dan de Christus uit Galilea?

⁴² Heeft dan de Schrift niet gezegd, dat de Christus uit het geslacht van David komt, en uit Bétlehem, het dorp, waar David woonde?

⁴³ Zo ontstond er verdeeldheid over Hem onder het volk.

⁴⁴ Sommigen van hen wilden Hem grijpen; maar niemand sloeg de hand aan Hem.

⁴⁵ Nu kwamen ook de dienaars bij de opperpriesters en farizeën terug. Deze laatsten zeiden tot hen: Waarom hebt gij Hem niet meegebracht?

⁴⁶ De dienaars antwoordden: Nooit heeft iemand zó gesproken als deze man.

⁴⁷ De farizeën antwoordden hun: Hebt ook gij u laten misleiden?

⁴⁸ Heeft soms iemand van de overheden of van de farizeën in Hem geloofd?

⁴⁹ Ja, dat volk, dat de Wet niet kent: vervloekt zijn ze.

⁵⁰ Maar één van hen, Nikodemus, die vroeger Hem eens had bezocht, sprak tot hen:

⁵¹ Onze Wet veroordeelt niemand, zonder hem vooraf te hebben gehoord, en zonder te weten, wat hij doet.

⁵² Ze gaven hem ten antwoord: Zijt gij soms uit Galilea? Onderzoek het maar; dan zult ge erkennen, dat er geen profeet uit Galilea opstaat.

⁵³ Daarop gingen ze allen naar huis.

8

¹ En Jesus ging naar de Olijfberg.

² Maar 's morgens vroeg begaf Hij Zich weer naar de tempel, en al het volk kwam naar Hem toe. Hij ging zitten, en onderrichtte hen.

³ Nu brachten schriftgeleerden en farizeën een vrouw naar Hem toe, die op overspel was betrap; ze plaatsten haar in de kring,

⁴ en zeiden tot Hem: Meester, deze vrouw is op heterdaad van overspel betrap.

⁵ Nu heeft Moses ons in de Wet geboden, dergelijke vrouwen te stenigen. Wat zegt Gij nu?

⁶ Dit zeiden ze, om Hem een strik te spannen, en tegen Hem een aanklacht te hebben. Maar Jesus boog Zich voorover, en schreef met de vinger op de grond.

⁷ En toen ze aanhielden met vragen, richtte Hij Zich op, en sprak tot hen: Wie van u zonder zonde is, werpe de eerste steen op haar!

⁸ Weer boog Hij Zich voorover, en schreef op de grond.

⁹ Toen ze dit hoorden, gingen ze heen, de een na den ander, maar de oudsten het eerst; en Jesus bleef alleen, de vrouw nog steeds in de kring.

¹⁰ Nu richtte Jesus Zich op, en sprak tot haar: Vrouw, waar zijn ze gebleven? Heeft niemand u veroordeeld?

¹¹ Ze zeide: Niemand, Heer. En Jesus sprak: Ook Ik veroordeel u niet; ga heen, en zondig voortaan niet meer.

¹² Een ander maal richtte Jesus het woord tot hen, en sprak: Ik ben het licht der wereld. Wie Mij volgt, zal niet in de duisternis wandelen, maar het licht des levens bezitten.

¹³ Maar de farizeën zeiden tot Hem: Gij getuigt

over Uzelf; uw getuigenis is dus niet geldig.

¹⁴ Jesus antwoordde hun, en sprak: Ook als Ik over Mijzelf getuig, is mijn getuigenis geldig; want Ik weet, vanwaar Ik gekomen ben en waarheen Ik ga; maar gij weet niet, vanwaar Ik kom, en waarheen Ik ga.

¹⁵ Gij oordeelt naar het vlees: Ik oordeel niemand.

¹⁶ Maar al zou Ik ook oordelen, dan zou mijn oordeel geldig zijn; want Ik ben niet alleen, maar met Mij is de Vader, die Mij heeft gezonden.

¹⁷ Welnu, in uw Wet staat geschreven: het getuigenis van twee mensen is geldig.

¹⁸ Ik ben het, die over Mijzelf getuig; maar ook de Vader, die Mij gezonden heeft, getuigt over Mij.

¹⁹ Ze zeiden Hem dan: Waar is uw Vader? Jesus antwoordde: Gij kent noch Mij, noch mijn Vader; zo gij Mij zoudt kennen, dan zoudt gij ook mijn Vader kennen.

²⁰ Deze woorden sprak Jesus bij de schatkamer, tijdens zijn onderricht in de tempel. En niemand nam Hem gevangen, omdat zijn uur nog niet was gekomen.

²¹ Een ander maal sprak Jesus tot hen: Ik ga heen, en gij zult Mij zoeken, en in uw zonde zult gij sterven. Waar Ik heenga, kunt gij niet komen.

²² De Joden zeiden: Hij zal toch geen zelfmoord plegen, dat Hij zegt: Waar Ik heenga, kunt gij niet komen?

²³ Hij sprak tot hen: Gij zijt van beneden, Ik ben van boven; gij zijt van deze wereld, Ik ben niet van deze wereld.

²⁴ Daarom heb ik u gezegd, dat gij sterven zult in

uw zonden; want zo gij niet gelooft, dat Ik het ben, zult gij sterven in uw zonden. —

²⁵ Ze zeiden Hem dan: Gijzelf, wie zijt Gij? Jesus zei hun: Eigenlijk gezegd, waarom zou Ik daarover nog met u spreken?

²⁶ Over uzelf zou Ik veel kunnen zeggen, en oordelen. Maar Ik spreek tot de wereld, wat Ik gehoord heb van Hem, die Mij gezonden heeft; en Deze is waarachtig.

²⁷ Ze begrepen niet, dat Hij hun van den Vader sprak.

²⁸ Jesus zeide hun dan: Wanneer gij den Mensenzoon omhoog zult hebben geheven, dan zult gij inzien, dat Ik het ben; en dat Ik niets doe uit Mijzelf, maar spreek, zoals de Vader Mij heeft geleerd.

²⁹ En Hij, die Mij gezonden heeft, is met Mij, en laat Mij niet alleen; omdat Ik altijd doe wat Hem behaagt.

³⁰ Toen Hij aldus sprak, begonnen er velen in Hem te geloven.

³¹ Jesus zeide dan tot de Joden, die in Hem geloofden: Zo gij in mijn woord volhardt, zijt gij waarlijk mijn leerlingen;

³² dan zult gij de waarheid kennen, en de waarheid zal u bevrijden.

³³ Men antwoordde Hem: We zijn kroost van Abraham, en nooit iemands slaaf geweest; hoe kunt Gij dus zeggen: Vrij zult gij worden?

³⁴ Jesus antwoordde hun: Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Wie zonde doet, is slaaf van de zonde.

³⁵ De slaaf nu blijft niet altijd in huis; de zoon

blijft er voor altijd.

³⁶ Zo dus de Zoon u vrijmaakt, zult gij werkelijk vrij zijn.

³⁷ Ik weet, dat gij kroost van Abraham zijt; maar gij zoekt Mij te doden, omdat mijn woord geen ingang bij u vindt.

³⁸ Ik spreek, wat Ik bij mijn Vader gezien heb; ook gij doet, wat gij van uw vader gehoord hebt.

³⁹ Ze gaven Hem ten antwoord: Onze vader is Abraham. Jesus sprak tot hen: Zo gij kinderen zijt van Abraham, doet dan ook de werken van Abraham.

⁴⁰ Maar nu zoekt gij Mij te doden: een mens, die u de waarheid gezegd heeft, welke Hij van God heeft gehoord: zo iets deed Abraham niet.

⁴¹ Gij doet de werken van uw vader. —Ze zeiden Hem dan: We zijn niet uit ontucht geboren, één Vader hebben we slechts, en dat is God.

⁴² Jesus sprak tot hen: Zo God uw Vader was, dan zoudt gij Mij beminnen. Want van God ben Ik uitgegaan en gekomen; niet uit Mijzelf toch ben Ik gekomen, maar Hij heeft Mij gezonden.

⁴³ Waarom begrijpt gij mijn taal niet? Omdat gij zelfs niet in staat zijt, om naar mijn woord te luisteren.

⁴⁴ Gij hebt den duivel tot vader, en de zin van uw vader verkiest gij te doen. Hij was een moordenaar van den beginne; ook hield hij zich niet met de waarheid op, omdat er in hem geen waarheid is. Wanneer hij leugen spreekt, spreekt hij naar eigen aard; want hij is een leugenaar, en de vader daarvan.

⁴⁵ En gij gelooft niet in Mij, juist omdat Ik de

waarheid zeg.

⁴⁶ Wie uwer overtuigt Mij van zonde? Zo Ik de waarheid zeg, waarom dan gelooft gij Mij niet?

⁴⁷ Wie uit God is, luistert naar de woorden van God; daarom juist luistert gij niet, omdat gij niet uit God zijt.

⁴⁸ De Joden antwoordden Hem: Zeggen we niet met recht, dat Gij een samaritaan zijt en van den duivel bezeten?

⁴⁹ Jesus antwoordde: Ik ben van geen duivel bezeten, doch Ik breng eer aan mijn Vader; maar gij, gij ontrooft Mij mijn eer.

⁵⁰ Niet, dat Ik mijn eigen eer zoek; daar is er Eén, die haar zoekt, en oordeelt.

⁵¹ Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Zo iemand mijn woord onderhoudt, dan zal hij in eeuwigheid de dood niet zien. —

⁵² De Joden zeiden Hem: Nu weten we, dat Gij bezeten zijt! Abraham en de profeten zijn gestorven; en Gij zegt: Zo iemand mijn woord onderhoudt, zal hij de dood niet sterven in eeuwigheid.

⁵³ Zijt Gij dan groter dan onze vader Abraham? Hij is gestorven, en ook de profeten zijn gestorven! Voor wien houdt Gij Uzelf dan wel?

⁵⁴ Jesus antwoordde: Wanneer Ik Mijzelf verheerlijk, dan is mijn heerlijkheid niets; mijn Vader is het, die Mij verheerlijkt.

⁵⁵ Gij noemt Hem uw God, en toch erkent gij Hem niet. Maar Ik ken Hem wèl; en als Ik zeide, Hem niet te kennen, dan was Ik een leugenaar evenals gij. Ja waarlijk, Ik ken Hem, en zijn woord onderhoud Ik.

⁵⁶ Abraham, uw vader, zag juichend van blijd-

schap mijn dag tegemoet; hij heeft hem gezien en van vreugde gejubeld. —

⁵⁷ Maar de Joden zeiden Hem: Gij zijt nog geen vijftig jaar oud, en Gij hebt Abraham gezien?

⁵⁸ Jesus sprak tot hen: Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Vóór Abraham werd, ben Ik.

⁵⁹ Toen grepen ze stenen, om Hem te stenigen; maar Jesus trok Zich terug, en verliet de tempel.

9

¹ En in het voorbijgaan zag Hij iemand, die blind was van zijn geboorte af.

² Zijn leerlingen vroegen Hem: Rabbi, wie heeft gezondigd, hij of zijn ouders, dat hij blind werd geboren?

³ Jesus antwoordde: Noch hij noch zijn ouders hebben gezondigd; maar de werken Gods moeten in hem worden geopenbaard.

⁴ Zolang het dag is, moet Ik de werken verrichten van Hem, die Mij heeft gezonden; er komt een nacht, waarin niemand werken kan.

⁵ Zolang Ik in de wereld ben, ben Ik het licht der wereld.

⁶ Na deze woorden spuwde Hij op de grond, maakte slijk van het speeksel, streek hem het slijk op de ogen,

⁷ en sprak tot hem: Ga u wassen in de vijver van Siloë (dat betekent: Gezonden). Hij ging er heen, waste zich, en kwam ziende terug.

⁸ Zijn burenen nu, en zij die hem vroeger als bedelaar hadden gekend, zeiden: Is dat niet de man, die zat te bedelen?

⁹ Sommigen zeiden: Hij is het. Anderen weer: Neen, hij lijkt op hem. Zelf zei hij: Ik ben het.

¹⁰ Men zei hem dus: Hoe zijn dan uw ogen open gegaan?

¹¹ Hij antwoordde: De man, die Jesus heet, maakte slijk, bestreek er mijn ogen mee, en sprak tot Mij: Ga naar de vijver van Siloë, en was u. Ik ging dus, waste mij, en kon zien.

¹² Men zeide hem: Waar is Hij? Hij antwoordde: Dat weet ik niet.

¹³ Toen bracht men den gewezen blinde naar de farizeën.

¹⁴ Nu was het die dag juist een sabbat, toen Jesus slijk had gemaakt en hem de ogen had geopend.

¹⁵ Ook de farizeën ondervroegen hem, hoe hij het gezicht had teruggekregen. Hij sprak tot hen: Hij deed slijk op mijn ogen, ik waste mij, en ik zie.

¹⁶ Sommigen van de farizeën zeiden: Die man komt niet van God, want Hij houdt de sabbat niet. Maar anderen zeiden: Hoe kan een zondig mens zulke wonderen doen? En er ontstond onenigheid onder hen.

¹⁷ Men ondervroeg dus den blinde opnieuw: Wat zegt ge zelf van Hem, nu Hij u de ogen geopend heeft? Hij sprak: Hij is een profeet.

¹⁸ Maar nu geloofden de Joden niet, dat hij blind was geweest, en het gezicht had teruggekregen, voordat ze de ouders van den genezene hadden ontboden.

¹⁹ Ze ondervroegen hen: Is dit uw zoon, die naar gij zegt, blind is geboren? Hoe ziet hij dan nu?

²⁰ Zijn ouders gaven ten antwoord: We weten, dat dit onze zoon is, en dat hij blind is geboren.

²¹ Maar hoe hij zien kan, dat weten we niet; of wie zijn ogen geopend heeft, we weten het niet. Vraagt het hemzelf; hij is meerderjarig, en zal zich zelf wel verantwoorden.

²² Zo spraken zijn ouders uit vrees voor de Joden; want reeds waren de Joden overeengekomen, om iedereen uit de synagoge te bannen, die Hem als den Christus beled.

²³ Daarom zeiden zijn ouders: Hij is meerderjarig; ondervraagt hemzelf.

²⁴ Opnieuw riepen ze nu den gewezen blinde, en zeiden tot hem: Geef eer aan God; wij weten, dat die man een zondaar is.

²⁵ Hij antwoordde: Of Hij een zondaar is, weet ik niet. Eén ding weet ik: dat ik blind was, en nu zie.

²⁶ Ze zeiden hem dan: Wat heeft Hij met u gedaan? Hoe heeft Hij u de ogen geopend?

²⁷ Hij antwoordde hun: Ik heb het u al gezegd, maar gij hebt niet geluisterd. Waarom wilt gij het nog eens horen? Wilt gij ook soms zijn leerlingen worden?

²⁸ Ze zeiden hem honend: Gijzelf zijt een leerling van Hem; wij blijven leerlingen van Moses.

²⁹ We weten, dat God tot Moses gesproken heeft; maar waar Deze vandaan is, dat weten we niet.

³⁰ De man antwoordde hun: Het is toch wel wonderlijk, dat gij niet weet, waar Hij vandaan is; en Hij heeft mij nog wel de ogen geopend.

³¹ We weten toch, dat God geen zondaars verhoort, maar hem alleen, die godvrezend is en zijn wil volbrengt.

³² Nooit in der eeuwigheid is het gehoord, dat

iemand de ogen van een blindgeborene heeft geopend.

³³ Als Hij niet van God kwam, zou Hij niets kunnen doen.

³⁴ Ze antwoordden hem: In zonden zijt ge geboren van boven tot onder; en ge leest ons de les? En ze wierpen hem buiten.

³⁵ Jesus vernam, dat men hem buiten geworpen had; en toen Hij hem aantrof, sprak Hij tot hem: Geloofst ge in den Mensenzoon?

³⁶ Hij antwoordde: Wie is het, Heer; dan zal ik in Hem geloven.

³⁷ Jesus sprak tot hem: Ge hebt Hem gezien; Hij is het, die met u spreekt.

³⁸ Toen zei hij: Heer, ik geloof. En hij wierp zich voor Hem neer.

³⁹ En Jesus sprak: Tot dit vonnis ben Ik in deze wereld gekomen: dat de blinden zouden zien, en de zienden blind zouden worden.

⁴⁰ Enige farizeën, die bij Hem waren, hoorden dit, en zeiden Hem: Zijn ook wij soms blind?

⁴¹ Jesus sprak tot hen: Als gij blind waart, hadt gij geen zonde; maar nu gij zegt: We zien; nu blijft uw zonde.

10

¹ Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Wie niet door de deur de schaaftal binnengaat, maar langs een andere zijde binnenkomt, hij is een dief en een rover.

² Maar die binnenkomt door de deur, is de herder der schapen.

³ De wachter doet hem open, en de schapen luisteren naar zijn stem; hij roept zijn eigen schapen bij hun naam, en voert ze naar buiten.

⁴ En als hij al zijn schapen heeft uitgedreven, gaat hij voor hen uit; en de schapen volgen hem, want ze kennen zijn stem.

⁵ Maar een vreemdeling zullen ze niet volgen, eerder ontvluchten; want de stem van vreemden kennen ze niet.

⁶ Deze gelijkenis sprak Jesus hun toe; maar ze begrepen niet, waarover Hij hun eigenlijk sprak.

⁷ Daarom zei Jesus opnieuw: Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Ik ben de deur der schapen.

⁸ Alle anderen, die Mij zijn voorafgegaan, waren dieven en rovers; maar de schapen hebben niet naar hen geluisterd.

⁹ Ik ben de deur: zo iemand door Mij binnentreedt, zal hij veilig zijn, in- en uitgaan, en weiland vinden.

¹⁰ De dief komt alleen om te stelen, te slachten en te verderven; Ik ben gekomen, opdat ze leven en overvloed hebben.

¹¹ Ik ben de goede herder. De goede herder geeft zijn leven voor de schapen.

¹² Maar de huurling, die de herder niet is, en wien de schapen niet toebehoren, hij laat de schapen in de steek en slaat op de vlucht, zodra hij den wolf ziet komen; en de wolf rooft en verstroot ze.

¹³ Want hij is een huurling, en hij heeft geen hart voor de schapen.

¹⁴ Ik ben de goede herder; Ik ken de mijnen, en de mijnen kennen Mij,

¹⁵ zoals de Vader Mij kent, en Ik den Vader ken. En Ik geef mijn leven voor de schapen.

¹⁶ Ik heb ook nog andere schapen, die niet uit deze schaapstal zijn. Ook hen moet Ik leiden, en ze zullen luisteren naar mijn stem; dan zal het worden: één kudde, één herder.

¹⁷ Hierom heeft de Vader Mij lief, omdat Ik mijn leven geef, om het weer terug te nemen.

¹⁸ Niemand neemt het Mij af, maar Ik geef het uit Mijzelf; Ik heb macht om het te geven, en macht om het weer terug te nemen. Dit is de opdracht, die Ik van mijn Vader ontvang.

¹⁹ Opnieuw ontstond er onenigheid onder de Joden als gevolg van deze toespraak.

²⁰ Velen van hen zeiden: Hij is bezeten en krankzinnig; waarom luistert gij naar Hem?

²¹ Anderen: Dit zijn geen woorden van een bezetene. Kan een duivel soms blinden de ogen openen?

²² Men vierde te Jerusalem het feest van tempelwijding; het was winter.

²³ Toen Jesus in de tempel, in de zuilengang van Sálomon, op en neer wandelde,

²⁴ omringden Hem de Joden, en zeiden tot Hem: Hoe lang houdt Gij ons nog in spanning? Zo Gij de Christus zijt, zeg het ons ronduit.

²⁵ Jesus antwoordde hun: Ik heb het u gezegd, maar gij gelooft het niet. De werken, die Ik verricht in de naam van mijn Vader, die getuigen voor Mij.

²⁶ Maar gij gelooft niet, omdat gij niet tot mijn schapen behoort.

²⁷ Mijn schapen luisteren naar mijn stem; Ik ken ze, en ze volgen Mij.

²⁸ En Ik geef hun het eeuwig leven; ze gaan in eeuwigheid niet verloren, en niemand rooft ze weg uit mijn hand.

²⁹ Wat mijn Vader Mij heeft gegeven, is het kostbaarste van alles, en niemand kan het roven uit de hand van mijn Vader.

³⁰ Ik en de Vader zijn één.

³¹ Weer grepen de Joden naar stenen, om Hem te stenigen.

³² Jesus antwoordde hun: Veel heerlijke werken heb Ik u namens den Vader getoond; om welk van die werken stenigt gij Mij?

³³ De Joden antwoordden Hem: Niet om een goed werk stenigen we U, maar om godslastering; omdat Gij, een mens, Uzelf tot God maakt.

³⁴ Jesus antwoordde hun: Staat er in uw Wet niet geschreven: Ik heb gezegd: “Gij zijt goden”.

³⁵ Wanneer de Schrift hen nu goden noemt, tot wie Gods woord werd gericht, en ze toch niet kan falen:

³⁶ hoe zegt gij dan tot Hem, dien de Vader heeft geheiligd en in de wereld gezonden: Gij lastert; omdat Ik gezegd heb: Ik ben Gods Zoon?

³⁷ Wanneer Ik de werken van mijn Vader niet doe, geloof Mij dan niet;

³⁸ maar doe Ik ze wel, geloof dan de werken, ook al zoudt gij Mij niet geloven; dan zoudt gij erkennen en weten, dat de Vader in Mij is, en Ik in den Vader ben.

³⁹ Weer zochten ze Hem nu te grijpen, maar Hij ontkwam aan hun handen.

⁴⁰ Nu begaf Hij zich weer naar de overkant van de Jordaan, naar de plaats, waar Johannes vroeger had gedoopt; en Hij bleef daar.

⁴¹ Velen kwamen tot Hem, en zeiden: Johannes heeft wel geen enkel teken verricht; maar alles was waar, wat Johannes van Hem heeft gezegd.

⁴² En velen geloofden daar in Hem.

11

¹ Nu was er een zieke, zekere Lázarus van Betánië, uit het dorp van Maria en van Marta, haar zuster.

² Het was de Maria, die den Heer met reukwerk gezalfd en zijn voeten met de haren afgedroogd heeft; de zieke Lázarus was haar broer.

³ De zusters lieten Hem dus berichten: Zie, Heer: hij, dien Gij liefhebt, is ziek.

⁴ Toen Jesus dit vernam, zeide Hij: Deze ziekte loopt niet uit op de dood, maar ze dient tot glorie van God, en om Gods Zoon te verheerlijken.

⁵ Jesus had Marta, haar zuster en ook Lázarus lief.

⁶ Toen Hij had vernomen, dat hij ziek was, bleef Hij toch nog twee dagen ter plaatse, waar Hij zich bevond.

⁷ Nu eerst sprak Hij tot de leerlingen: Laten we weer naar Judea gaan.

⁸ De leerlingen zeiden Hem: Rabbi, kort geleden zochten de Joden U te stenigen, en gaat Gij nu opnieuw daarheen?

⁹ Jesus antwoordde: Heeft de dag geen twaalf uren?

¹⁰ Zo iemand wandelt bij dag, dan stoot hij zich niet, omdat hij het licht dezer wereld ziet; maar

als hij wandelt bij nacht, dan stoot hij zich, omdat hij geen licht heeft.

¹¹ Zo sprak Hij. Daarna zei Hij tot hen: Onze vriend Lázarus is ingeslapen; maar Ik ga hem wekken.

¹² Zijn leerlingen zeiden Hem: Heer, als hij slaapt, zal hij genezen.

¹³ Maar Jesus had van zijn dood gesproken, terwijl zij meenden, dat Hij van gewoon inslapen sprak.

¹⁴ Daarom zei Jesus hun toen ronduit: Lázarus is gestorven.

¹⁵ En om u verheug Ik mij, dat Ik er niet aanwezig was, opdat gij geloven moogt. Maar laten we nu naar hem toegaan.

¹⁶ Toen zei Tomas, ook Didumus geheten, tot zijn medeleerlingen: Laten ook wij gaan, om met Hem te sterven.

¹⁷ Maar bij zijn aankomst vond Jesus hem reeds vier dagen in het graf.

¹⁸ Daar Betánië dicht bij Jerusalem lag, op ongeveer vijftien stadiën afstand,

¹⁹ waren er veel Joden naar Marta en Maria gekomen, om haar hun rouwbeklag te doen over haar broer.

²⁰ Zodra Marta Jesus' aankomst vernam, ging ze Hem tegemoet; Maria bleef thuis.

²¹ En Marta zei tot Jesus: Heer, zo Gij hier waart geweest, was mijn broer niet gestorven.

²² Maar zelfs nu weet ik nog, dat God U zal geven, wat Gij Hem vraagt.

²³ Jesus sprak tot haar: Uw broer zal verrijzen.

²⁴ Marta zeide Hem: Ik weet, dat hij verrijzen zal

bij de opstanding op de jongste dag.

²⁵ Jesus sprak tot haar: Ik ben de verrijzenis en het leven. Wie in Mij gelooft, zal leven, ook al is hij gestorven;

²⁶ en wie leeft en in Mij gelooft, zal niet sterven voor eeuwig. Geloofst ge dit?

²⁷ Ze zeide Hem: Ja, Heer; ik geloof, dat Gij de Christus zijt, Gods Zoon, die in de wereld komt.

²⁸ Na deze woorden ging ze heen, om Maria, haar zuster, te roepen; heel in stilte zeide ze haar: De Meester is daar, en roept u.

²⁹ Zodra deze het hoorde, stond ze haastig op, en ging naar Hem toe.

³⁰ Jesus was nog niet in het dorp gekomen, maar bevond Zich nog op de plaats. waar Marta Hem had ontmoet.

³¹ De Joden, die bij Maria in huis waren, om hun rouwbeklag te doen, zagen haar ijlings opstaan en heengaan; zij volgden haar, in de mening, dat ze naar het graf ging, om er te wenen.

³² Zodra Maria kwam, waar Jesus was, en Hem zag, viel ze voor zijn voeten neer, en sprak tot Hem: Heer, zo Gij hier waart geweest, was mijn broer niet gestorven.

³³ Toen Jesus haar zag wenen, en de Joden zag wenen, die haar vergezelden, werd Hij hevig be-wogen en ontroerd.

³⁴ Hij sprak: Waar hebt gij hem begraven? Ze zeiden Hem: Heer, kom het zien.

³⁵ En Jesus weende.

³⁶ De Joden zeiden: Zie, hoe Hij hem liefhad.

³⁷ Maar sommigen hunner zeiden: Kon Hij, die de ogen van den blinde heeft geopend, niet even

goed zorgen, dat deze niet stierf?

³⁸ Jesus dan, opnieuw hevig bewogen, kwam bij het graf. Het was een grot, en een steen sloot de ingang af.

³⁹ Jesus sprak: Neemt de steen weg. Marta, de zuster van den overledene, zeide Hem: Heer, hij riekt al; want het is reeds de vierde dag.

⁴⁰ Jesus sprak tot haar: Heb Ik u niet gezegd: Wanneer ge gelooft, zult ge Gods heerlijkheid zien?

⁴¹ Men nam dus de steen weg. Toen sloeg Jesus de ogen omhoog, en sprak: Vader, Ik dank U, omdat Gij Mij hebt verhoord.

⁴² Ik wist wel, dat Gij Mij altijd verhoort; maar Ik zeg het terwille van de omstaande menigte, opdat ze mogen geloven, dat Gij Mij gezonden hebt.

⁴³ Na deze woorden riep Hij met luider stem: Lázarus, kom uit.

⁴⁴ En de dode kwam te voorschijn, de voeten en handen in windsels gewikkeld, en zijn gezicht met een zweetdoek omwonden. Jesus zei hun: Maakt hem los, en laat hem gaan.

⁴⁵ Velen van de Joden, die naar Maria waren gekomen, en gezien hadden, wat Jesus gedaan had, geloofden daarom in Hem.

⁴⁶ Maar sommigen van hen liepen naar de farizeën, en deelden hun mee, wat Jesus gedaan had.

⁴⁷ Toen riepen de opperpriesters en farizeën de Hoge Raad bijeen. Ze zeiden: Wat doen we? Want die man doet veel wonderen.

⁴⁸ Als we Hem zó laten begaan, zullen ze allemaal in Hem geloven; dan zullen de Romeinen

komen, en ons land en volk verdelgen.

⁴⁹ Maar één hunner, Káifas, die dat jaar de hogepriester was, sprak tot hen: Weet gij geen uitkomst?

⁵⁰ Beseft gij dan niet, dat het goed voor u is, dat één mens sterft voor het heil van het volk, en niet het hele volk te gronde gaat?

⁵¹ Dit zei hij niet uit zichzelf. Maar als hogepriester van dat jaar profeteerde hij, dat Jesus sterven zou voor het heil van het volk;

⁵² en niet voor het volk alleen, maar ook om de verstrooide kinderen Gods bijeen te brengen.

⁵³ Van die dag af waren ze besloten, Hem te doden.

⁵⁴ Daarom trad Jesus niet meer in het openbaar onder de Joden op, maar trok Hij Zich terug in een streek nabij de woestijn, in een stad, Efrem genaamd; en daar bleef Hij met zijn leerlingen.

⁵⁵ Intussen was het paasfeest der Joden genaderd, en trokken er velen van het land nog vóór het paasfeest naar Jerusalem op, om zich te reinigen.

⁵⁶ Ze zochten naar Jesus, en zeiden in de tempel onder elkander: Wat dunkt u? Zou Hij niet op het feest komen?

⁵⁷ Maar de opperpriesters en de farizeën hadden bevel gegeven, het aan te brengen, wanneer iemand wist, waar Hij was; dan konden ze Hem gevangen nemen.

12

¹ Zes dagen voor Pasen kwam Jesus te Betánië, waar Lázarus woonde, dien Jesus uit de doden had opgewekt.

² Men richtte daar een maaltijd voor Hem aan; Marta bediende, en Lázarus was één van zijn disgenoten.

³ Toen nam Maria een pond onvervalste, kostbare nardusbalsem, zalfde de voeten van Jesus, en droogde ze met de haren af. En het huis was vol van de balsemgeur.

⁴ Toen zei Judas Iskáriot, een van zijn leerlingen, die Hem verraden zou:

⁵ Waarom die balsem niet voor driehonderd tienlingen verkocht, en ze aan de armen gegeven?

⁶ Dit zei hij niet, omdat hij bezorgd was voor de armen, maar omdat hij een dief was; daar hij de beurs droeg, stal hij weg, wat daarin kwam.

⁷ Maar Jesus sprak: Laat haar begaan; ze heeft hem moeten bewaren voor de dag mijner begrafenis.

⁸ Want de armen behoudt gij altijd; Mij niet.

⁹ Toen men vernam, dat Hij Zich dáár bevond, kwam een talrijke menigte Joden daarheen, niet enkel om Jesus, maar ook om Lázarus te zien, dien Hij uit de doden had opgewekt.

¹⁰ Maar de opperpriesters besloten ook Lázarus te doden,

¹¹ omdat veel Joden om hem afvielen en in Jesus geloofden.

¹² Toen daags daarna de grote menigte, die naar het feest was gekomen, vernam, dat Jesus op weg naar Jerusalem was,

¹³ namen ze palmtakken, trokken Hem tegemoet, en riepen: Hosanna, Gezegend, die komt in de naam des Heren, De Koning van Israël!

¹⁴ Jesus, die een jongen ezel gevonden had, ging

er op zitten, zoals er geschreven staat:

¹⁵ “Vrees niet, dochter van Sion; Zie, uw Koning komt, Gezeten op een ezelsveulen.”

¹⁶ (Niet aanstonds begrepen zijn leerlingen dit; maar toen Jesus verheerlijkt was, herinnerden ze zich, dat dit van Hem geschreven stond, en dat men dit aan Hem had vervuld.)

¹⁷ Want de schare, die bij Hem was, toen Hij Lázarus uit het graf had geroepen en uit de doden had opgewekt, was daarvan blijven getuigen.

¹⁸ En daarom juist kwam de menigte Hem tegevoet, omdat ze hadden vernomen, dat Hij dit teken verricht had.

¹⁹ Maar de farizeën zeiden tot elkander: Gij ziet, dat gij niets verder komt. Zie, de hele wereld loopt achter Hem aan.

²⁰ Onder hen, die bij gelegenheid van dit feest ter aanbedding waren opgegaan, bevonden zich ook enige heidenen.

²¹ Ze kwamen bij Filippus, die uit Betsáida van Galilea was, en richtten tot hem het verzoek: Heer, we wensen Jesus te spreken.

²² Filippus ging het aan Andreas zeggen; en Andreas en Filippus zeiden het Jesus.

²³ Jesus antwoordde hun, en sprak: Het uur is gekomen, dat de Mensenzoon verheerlijkt wordt.

²⁴ Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Zo de graankorrel niet in de aarde valt en sterft, blijft ze alleen; maar zo ze sterft, brengt ze rijke vruchten voort.

²⁵ Wie zijn leven liefheeft, zal het verliezen; maar wie in deze wereld zijn leven haat, zal het behouden ten eeuwigten leven.

²⁶ Zo iemand mijn dienaar wil zijn, hij volge Mij

na; en waar Ik ben, daar zal ook mijn dienaar zijn. Zo iemand Mij dient, dan zal de Vader hem eren.

²⁷ Nu is mijn ziel ontsteld, en wat zal Ik zeggen? Vader, red Mij uit deze stonde? Neen, want daarom juist ben Ik tot deze stonde gekomen!

²⁸ Vader, verheerlijk uw Naam! Toen kwam er een stem uit de hemel: Ik heb hem verheerlijkt, en Ik zal hem opnieuw verheerlijken.

²⁹ De menigte, die daar stond en het hoorde, meende, dat het gedonderd had. Maar anderen zeiden: Een engel heeft Hem toegesproken.

³⁰ Jesus antwoordde: Niet om Mij heeft die stem geklonken, maar om u.

³¹ Nu wordt het oordeel over deze wereld voltrokken; nu zal de vorst dezer wereld worden buitengeworpen.

³² En wanneer Ik van de aarde omhoog ben geheven, zal Ik allen tot Mij trekken.

³³ Dit zeide Hij, om te kennen te geven, wat voor dood Hij zou sterven.

³⁴ De menigte antwoordde Hem: We hebben uit de Wet vernomen, dat de Christus in eeuwigheid blijft; en hoe zegt Gij dan, dat de Mensenzoon omhoog geheven moet worden? Wie is die Mensenzoon?

³⁵ Jesus sprak tot hen: Nog een korte tijd is het licht in uw midden. Wandelt, zolang gij het licht hebt, opdat de duisternis u niet verrast; wie in de duisternis wandelt, weet niet, waar hij heengaat.

³⁶ Zolang gij het licht hebt, gelooft in het licht, om kinderen des lichts te worden. Zo sprak Jesus; toen ging Hij heen, en verborg Zich voor hen.

³⁷ Ofschoon Hij nu voor hun ogen zoveel teke-

nen had gewrocht, geloofden ze toch niet in Hem;

³⁸ opdat het woord in vervulling zou gaan, dat de profeet Isaias gezegd heeft: “Heer, wie heeft onze prediking geloofd, En wien is de arm des Heren geopenbaard?”

³⁹ Daarom konden ze zelfs niet geloven; want nog heeft Isaias gezegd:

⁴⁰ “Hij heeft hun ogen verblind, En hun harten versteend; Opdat ze niet zouden zien met hun ogen, En niet verstaan met hun hart; Opdat zij zich niet zouden bekeren, En Ik hen zou genezen.”

⁴¹ Dit zei Isaias, toen hij zijn heerlijkheid had aanschouwd, en over Hem had gesproken.

⁴² Toch geloofden zelfs velen van de oversten in Hem, maar uit vrees voor de farizeën kwamen ze er niet voor uit, om niet uit de synagoge te worden gebannen.

⁴³ Want ze waren meer gehecht aan de eer van de mensen, dan aan de eer, die van God komt.

⁴⁴ Jesus nu heeft het luide verklaard: Wie in Mij gelooft, gelooft niet in Mij, maar in Hem, die Mij heeft gezonden.

⁴⁵ En wie Mij ziet, ziet Hem, die Mij heeft gezonden.

⁴⁶ Ik ben als een licht in de wereld gekomen, opdat niemand, die in Mij gelooft, in duisternis blijft.

⁴⁷ Zo iemand mijn woorden hoort, maar ze niet onderhoudt, dan ben Ik het niet, die hem oordeel; want Ik ben niet gekomen, om de wereld te oordelen, maar om de wereld te redden.

⁴⁸ Wie Mij verwerpt en mijn woorden niet aanneemt, heeft er een, die hem oordeelt; het woord,

dat Ik sprak, dat zal hem oordelen op de jongste dag.

⁴⁹ Want niet uit Mijzelf heb Ik gesproken, maar de Vader, die Mij gezondend heeft, Hijzelf heeft Mij geboden, wat Ik moest zeggen en spreken.

⁵⁰ En Ik weet, dat zijn gebod het eeuwige leven is. Wat Ik dus spreek, spreek Ik zó, als de Vader het Mij heeft gezegd.

13

¹ Het was nu daags voor het paasfeest. Jesus wist, dat zijn uur was gekomen, om uit deze wereld naar den Vader te gaan. Had Hij de zijnen liefgehad, die in de wereld waren, thans had Hij hen lief ten einde toe.

² Het avondmaal was begonnen; en reeds had de duivel Judas, zoon van Simon Iskariot, het plan ingeblazen, om Hem te verraden.

³ Hoewel Jesus wist, dat de Vader Hem alles in handen gesteld had, en dat Hij van God was uitgegaan en tot God zou wederkeren,

⁴ stond Hij toch van tafel op, legde zijn klederen af, nam een linnen doek, en omgordde Zich daarmee.

⁵ Dan goot Hij water in het bekken, en begon de voeten der leerlingen te wassen en af te drogen met de linnen doek, waarmee Hij omgord was.

⁶ Zo kwam Hij ook bij Simon Petrus. Maar deze zeide tot Hem: Gij Heer; wast Gij mij de voeten?

⁷ Jesus antwoordde hem: Wat Ik doe, begrijpt ge nu nog niet; maar later zult ge het inzien.

⁸ Petrus zeide Hem: Nooit in der eeuwigheid zult Gij me de voeten wassen. Jesus antwoordde

hem: Zo Ik u niet was, hebt ge geen gemeenschap met Mij.

⁹ Simon Petrus zei Hem: Heer, dan niet mijn voeten alleen, maar ook mijn handen en mijn hoofd.

¹⁰ Jesus sprak tot hem: Wie een bad heeft genomen, behoeft zich niet te wassen, maar hij is rein geheel en al. Ook gij zijt rein, maar niet allen.

¹¹ Want Hij wist, wie Hem verraden zou; daarom sprak Hij: Niet allen zijt gij rein.

¹² Toen Hij dan hun voeten had gewassen, en zijn klederen had aangetrokken, nam Hij weer aan tafel plaats, en sprak tot hen: Begrijpt gij, wat Ik aan u heb verricht?

¹³ Gij noemt Mij Meester en Heer, en gij zegt het terecht; want dat ben Ik.

¹⁴ Wanneer dus Ik, de Heer en Meester, u de voeten was, dan moet ook gij elkander de voeten wassen.

¹⁵ Want Ik heb u een voorbeeld gegeven, opdat ook gij zoudt doen, zoals Ik ú heb gedaan.

¹⁶ Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Een dienaar is niet meer dan zijn heer; een gezant niet meer dan hij, die hem zond.

¹⁷ En wanneer gij dit alles begrijpt, dan zijt gij zalig, zo gij er ook naar handelt.

¹⁸ Ik zeg dit niet van u allen; Ik weet, wie Ik heb uitverkoren. Neen, de Schrift moet worden vervuld. "Die mijn brood eet, heft de hiel tegen mij op."

¹⁹ Reeds nu zeg Ik het u, eer het geschiedt; opdat, wanneer het gebeurd is, gij geloven moogt, dat Ik het ben.

²⁰ Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Wie hem ontvangt, dien Ik zal zenden, ontvangt Mijzelf; en wie Mij ontvangt, ontvangt Hem, die Mij heeft gezonden.

²¹ Na deze woorden werd Jesus diep ontroerd. En Hij getuigde en sprak: Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Eén van u zal Mij verraden.

²² De leerlingen zagen elkander aan, onzeker, wien Hij bedoelde.

²³ Eén zijner leerlingen, dien Jesus beminde, was aan Jesus boezem gelegen.

²⁴ Simon Petrus gaf een wenk, en beduidde hem: Zeg, wie is het, dien Hij bedoelt?

²⁵ Nu vlijde hij zich aan Jesus' borst, en sprak tot Hem: Heer, wie is het?

²⁶ Jesus antwoordde: Hij is het, voor wien Ik het stuk brood zal indopen, en wien Ik het toereik. Toen nam Hij een stuk brood, doopte het in, en gaf het aan Judas, den zoon van Simon Iskáriot.

²⁷ En met het stuk brood voer de satan in hem. Jesus zei hem: Wat ge doet, doe dat spoedig.

²⁸ Maar niemand aan tafel begreep, met welke bedoeling Hij hem dit zeide.

²⁹ Want omdat Judas de beurs had, meenden sommigen, dat Jesus hem zeide: Koop wat we nodig hebben voor de feestdag; of dat hij iets aan de armen moest geven.

³⁰ Terstond nadat hij het stuk brood had gegeten, ging hij heen. Het was nacht.

³¹ Toen hij was heengegaan, sprak Jesus: Nu is de Mensenzoon verheerlijkt, en God is verheerlijkt in Hem.

³² En wanneer God in Hem is verheerlijkt, dan

zal God ook Hem bij Zichzelf verheerlijken, en dan zal Hij Hem spoedig verheerlijken.

³³ Kindertjes, nog slechts een korte tijd ben Ik bij u. Gij zult Mij zoeken, en zoals Ik tot de Joden gezegd heb, zo zeg Ik het thans ook tot u: Waarheen Ik ga, kunt gij niet komen.

³⁴ Een nieuw gebod geef Ik u: Bemint elkander; zoals Ik u heb liefgehad, moet gij ook elkander beminnen.

³⁵ Hieraan zullen allen erkennen, dat gij mijn leerlingen zijt, wanneer gij elkander liefhebt.

³⁶ Simon Petrus sprak tot Hem: Heer, waar gaat Gij heen? Jesus antwoordde: Waar Ik heenga, kunt ge Mij thans nog niet volgen; maar later zult ge Mij volgen.

³⁷ Petrus zeide Hem: Heer, waarom kan ik U thans nog niet volgen? Mijn leven zal ik voor U geven.

³⁸ Jesus antwoordde hem: Uw leven zult ge voor Mij geven? Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: De haan zal niet kraaien, vóórdat ge Mij driemaal verloochend hebt.

14

¹ Uw hart worde niet ontsteld. Gij gelooft in God; gelooft ook in Mij.

² In het huis van mijn Vader zijn vele woningen. Wanneer dit zo niet was, dan zou Ik het u hebben gezegd; want Ik ga er juist heen, om u een plaats te bereiden.

³ En wanneer Ik zal zijn heengegaan en u een plaats zal hebben bereid, dan kom Ik terug, en zal u tot Mij nemen; opdat ook gij moogt zijn, waar Ikzelf ben.

⁴ Gij kent de weg naar de plaats, waar Ik heenga.

—
⁵ Tomas zei Hem: Heer, we weten niet eens, waar Gij heengaat; hoe zouden we dan de weg kennen?

⁶ Jesus sprak tot hem: Ik ben de weg, de waarheid en het leven; niemand komt tot den Vader, dan door Mij.

⁷ Daar gij nu Mij hebt gekend, zult gij ook den Vader kennen; van dit ogenblik af kent gij Hem, en hebt gij Hem gezien. —

⁸ Filippus zei Hem: Heer, laat ons den Vader zien; dan zijn we tevreden.

⁹ Jesus sprak tot hem: Zo lange tijd ben Ik bij u, en kent ge Mij nog niet, Filippus? Wie Mij heeft gezien, heeft den Vader gezien; hoe zegt ge dan: Laat ons den Vader zien?

¹⁰ Gelooft gij dan niet, dat Ik in den Vader ben, en de Vader in Mij? De woorden, die Ik u toespreek, zeg Ik niet uit Mijzelf; het is de Vader, die in Mij blijft, die zelf de werken verricht.

¹¹ Gelooft het van Mij: Ik ben in den Vader, en de Vader is in Mij.

¹² Zo niet; gelooft het dan op grond van de werken. Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Wie in Mij gelooft, ook hij zal de werken doen, die Ik zelf verricht; en zelfs grotere zal hij doen. Want Ik ga naar den Vader;

¹³ en alles zal Ik doen, wat gij Hem zult vragen in mijn naam, opdat de Vader verheerlijkt wordt in den Zoon.

¹⁴ Wanneer gij ook Mij in mijn naam iets zult vragen, dan zal Ik het doen. —

15 Zo gij Mij liefhebt, onderhoudt dan mijn geboden.

16 Dan zal Ik den Vader bidden, en Hij zal u een anderen Helper geven, om bij u te blijven voor eeuwig.

17 Het is de Geest der waarheid, dien de wereld niet kan ontvangen, omdat ze Hem ziet noch kent; gij echter kent Hem; want Hij blijft bij u, en is in u.

18 Ik zal u niet als wezen achterlaten; Ik kom tot u terug.

19 Nog korte tijd en de wereld aanschouwt Mij niet meer; gij echter aanschouwt Mij. Want Ik leef, en ook gij zult leven.

20 Op die dag zult gij erkennen, dat Ik in mijn Vader ben, en gij in Mij, en Ik in u. —

21 Wie mijn geboden heeft en ze onderhoudt, hij is het, die Mij liefheeft; maar wie Mij liefheeft, zal door mijn Vader worden bemind, en ook Ikzelf zal hem beminnen en Mij aan hem openbaren.

22 Judas, maar niet de Iskariot, sprak tot Hem: Heer, hoe komt het, dat Gij U wel aan ons wilt openbaren, maar niet aan de wereld?

23 Jesus antwoordde hem: Zo iemand Mij liefheeft, zal hij mijn woord onderhouden; dan zal mijn Vader ook hem beminnen, en Wij zullen tot hem komen, en ons verblijf bij hem nemen.

24 Wie Mij niet liefheeft, onderhoudt mijn woorden niet; welnu het woord, dat gij hoort, is niet het mijne, maar dat van den Vader, die Mij heeft gezonden.

25 Dit alles heb Ik u gezegd, terwijl Ik nog bij u was.

²⁶ Maar de Helper, de Heilige Geest, dien de Vader zal zenden in mijn naam, Hij zal u alles leren en alles u in herinnering brengen, wat Ik u heb gezegd.

²⁷ Vrede laat Ik u na, mijn vrede geef Ik u; niet zoals de wereld die geeft, geef Ik hem u. Uw hart zij ontsteld, noch bevreesd. —

²⁸ Gij hebt gehoord, dat Ik u zeide: Ik ga heen, maar Ik kom tot u terug. Zo gij Mij liefhadt, zoudt gij u verheugen, dat Ik naar den Vader ga; want de Vader is groter dan Ik. —

²⁹ En nu, eer het geschied is, heb Ik het u gezegd; opdat gij moogt geloven, wanneer het geschiedt.

³⁰ Ik zal niet veel meer met u spreken; want de vorst van de wereld is op komst. Zeker, hij vermag niets tegen Mij;

³¹ maar de wereld moet weten, dat Ik den Vader bemin, en dat Ik volbreng, wat de Vader Mij bevolen heeft. Staat op; laten we heengaan.

15

¹ Ik ben de ware wijnstok en mijn Vader is de wijngaardenier.

² Elke rank aan Mij, die geen vrucht draagt, snijdt Hij af; en elke rank die wèl vrucht draagt, zuivert Hij, opdat ze nog meer vrucht mag dragen.

³ Reeds zijt gij rein door het woord, dat Ik tot u gesproken heb.

⁴ Blijft in Mij, en Ik blijf in u. Zoals de rank uit zichzelf geen vrucht kan dragen, maar alleen wanneer ze aan de wijnstok blijft, zo kunt ook gij het niet, wanneer gij niet blijft in Mij.

⁵ Ik ben de wijnstok, gij zijt de ranken. Wie in Mij blijft, en Ik in hem, hij draagt rijke vrucht; want zonder Mij kunt gij niets doen.

⁶ Zo iemand in Mij niet blijft, dan wordt hij weggeworpen als de rank, en verdort; men raapt ze bijeen, werpt ze in het vuur, en verbrandt ze.

⁷ Maar zo gij in Mij blijft, en mijn woorden in u blijven, vraagt dan al wat gij wilt, en gij zult het verkrijgen.

⁸ Dit is het, wat mijn Vader verheerlijkt: dat gij veel vruchten draagt, en mijn leerlingen wordt.

⁹ Zoals de Vader Mij heeft bemind, zo ook heb Ik u bemind; blijft in mijn liefde.

¹⁰ Wanneer gij mijn geboden onderhoudt, zult gij in mijn liefde blijven; zoals ook Ik de geboden van mijn Vader heb onderhouden, en in zijn liefde blijf.

¹¹ Dit alles heb Ik tot u gezegd, opdat mijn vreugde uw deel mag worden, en uw vreugde volkomen mag zijn. —

¹² Dit is mijn gebod: Hebt elkander lief, zoals Ik u heb bemind.

¹³ Niemand heeft groter liefde dan hij, die zijn leven geeft voor zijn vrienden.

¹⁴ Gij zijt mijn vrienden, zo gij doet, wat Ik u gebied.

¹⁵ Ik noem u geen dienstknechten meer, want de knecht weet niet wat zijn heer doet; maar u heb Ik vrienden genoemd, omdat Ik u alles bekend heb gemaakt, wat Ik van mijn Vader gehoord heb.

¹⁶ Niet gij hebt Mij uitverkoren, maar Ik heb ú uitverkoren; en Ik heb u aangesteld, om vrucht te gaan dragen, en wèl blijvende vrucht; en de Vader

geve u alles, wat gij Hem in mijn naam zult vragen.

¹⁷ Dit leg Ik u op: Hebt elkander lief.

¹⁸ Wanneer de wereld u haat, weet, dat ze Mij het eerst heeft gehaat.

¹⁹ Zo gij van de wereld waart, zou de wereld beminnen wat haar toebehoort; maar omdat gij niet van de wereld zijt, maar Ik u uit de wereld heb uitverkoren, daarom haat u de wereld.

²⁰ Denkt aan het woord, dat Ik u heb gezegd: Een dienaar is niet meer dan zijn heer. Heeft men Mij vervolgd, dan zal men ook u vervolgen; heeft men mijn woord geacht, dan zal men ook het uwe achten.

²¹ Maar dit alles zal men u aandoen om mijn naam, omdat men Hem niet kent, die Mij heeft gezonden.

²² Wanneer Ik niet gekomen was en niet tot hen had gesproken, dan zouden ze geen zonde hebben; maar nu hebben ze geen verontschuldiging voor hun zonde;

²³ wie Mij haat, haat ook mijn Vader.

²⁴ Had Ik onder hen niet de werken gedaan, die niemand anders gedaan heeft, dan zouden ze geen zonde hebben; maar nu hebben zij ze gezien, en toch èn Mij èn mijn Vader gehaat.

²⁵ Maar het woord moest worden vervuld, dat in hun Wet staat geschreven: "Zij hebben Mij gehaat zonder reden".

²⁶ Maar wanneer de Helper komt, dien Ik u van den Vader zal zenden, de Geest der waarheid, die uitgaat van den Vader, dan zal Hij van Mij getuigen.

²⁷ Maar ook gij moet getuigen, omdat gij van de

aanvang af bij Mij zijt geweest.

16

¹ Ik heb u dit alles gezegd, opdat het u niet aan het wankelen zou brengen.

² Men zal u uit de synagogen bannen; ja het uur komt, dat allen die u het leven benemen, zullen menen, een godsdienstige daad te verrichten.

³ En ze zullen dit doen, omdat ze noch den Vader kennen noch Mij.

⁴ Maar Ik heb u dit gezegd, opdat als het uur is gekomen, gij u herinneren zult, dat Ik het u heb gezegd. Niet van de aanvang af heb Ik het u gezegd, omdat Ik toen nog bij u was.

⁵ Nu ga Ik tot Hem, die Mij gezonden heeft; en toch stelt niemand van u Mij de vraag: Waar gaat Gij heen?

⁶ Maar omdat Ik dit tot u heb gezegd, is uw hart van droefheid vervuld.

⁷ Toch zeg Ik u de waarheid: het is goed voor u, dat Ik heenga. Want zo Ik niet heenga, zal de Helper niet tot u komen; maar zo Ik heenga, zal Ik Hem tot u zenden.

⁸ En wanneer Hij komt, zal Hij de wereld tot inzicht brengen van zonde, gerechtigheid, en vonnis:

⁹ van zonde, omdat men in Mij niet gelooft;

¹⁰ van gerechtigheid, omdat Ik naar den Vader ga, en gij Mij niet meer zult zien;

¹¹ van vonnis, omdat de vorst dezer wereld geoordeeld is. —

¹² Nog veel meer heb Ik u te zeggen, doch gij kunt het thans nog niet dragen.

13 Maar wanneer Hij komt, de Geest der waarheid, dan zal Hij u tot de volle waarheid geleiden; want Hij zal niet spreken uit Zichzelf, maar spreken al wat Hij hoort, en u de toekomstige dingen verkondigen.

14 Hij zal Mij verheerlijken; want van het mijne zal Hij ontvangen, en het verkondigen aan u.

15 Alles wat de Vader heeft, is het mijne; daarom zei Ik, dat Hij van het mijne ontvangt, en het u zal verkondigen.

16 Een weinig tijds en gij ziet Mij niet meer; en weer een weinig tijds, dan zult gij Mij terug zien.

17 Sommigen zijner leerlingen zeiden tot elkander: Wat betekent toch, wat Hij ons zegt: Een weinig tijds en gij ziet Mij niet meer, en weer een weinig tijds, dan zult gij Mij terugzien; en: Ik ga heen naar den Vader?

18 Ze zeiden dus: Wat bedoelt Hij toch met: een weinig tijds? We weten niet, waarover Hij spreekt. —

19 Jesus begreep, dat ze Hem wilden ondervragen; en Hij sprak tot hen: Vraagt gij u onder elkander af, wat Ik zeide: Een weinig tijds en gij ziet Mij niet meer, en weer een weinig tijds, dan zult gij Mij terugzien?

20 Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Gij zult wenen en jammeren, maar de wereld zal zich verheugen; gij zult overstelpt zijn van droefheid, maar uw droefheid zal in vreugde verkeren.

21 De vrouw in barensood heeft smart, omdat haar uur is gekomen; maar wanneer ze het kind heeft gebaard, dan denkt ze niet meer aan haar weeën, van blijdschap dat er een mens is geboren.

22 Ook gij zijt nu wel bedroefd, maar Ik zal u weerzien; en dan zal uw hart zich verblijden, en niemand zal u deze vreugde ontnemen

23 En op die dag zult gij Mij ook over niets ondervragen. Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Wat gij den Vader moogt vragen, Hij zal het u geven in mijn naam.

24 Tot nu toe hebt gij niets in mijn naam gevraagd; vraagt en gij zult verkrijgen, en dan zal uw vreugde volkomen zijn.

25 Ik heb u in gelijkenissen over deze dingen gesproken; het uur komt, waarop Ik niet meer in gelijkenissen tot u zal spreken, maar onbewimpeld u den Vader verkondigen zal.

26 Op die dag zult gij bidden in mijn naam; en Ik zeg u niet, dat Ik den Vader voor u zal vragen.

27 Want de Vader zelf heeft u lief, omdat gij Mij hebt liefgehad, en omdat gij geloofd hebt, dat Ik van God ben uitgegaan.

28 Ik ben van den Vader uitgegaan en in de wereld gekomen; weer verlaat Ik de wereld, en ga naar den Vader.

29 Zijn leerlingen zeiden tot Hem: Zie, nu spreekt Gij onbewimpeld, en zegt geen gelijkenis meer.

30 Nu zien we, dat Gij alles weet, en dat het niet nodig is, dat iemand u ondervraagt; daarom geloven we, dat Gij van God zijt uitgegaan.

31 Jesus antwoordde hun: Gelooft gij nu inderdaad?

32 Zie, het uur komt, en het is reeds gekomen, dat gij verstrooid wordt, ieder zijns weegs, en Mij alleen laat staan. Maar Ik ben niet alleen, want

met Mij is de Vader. —

³³ Dit alles heb Ik u gezegd, opdat gij vrede moogt hebben in Mij. In de wereld hebt gij verdrukking te lijden; maar scheidt U niet: Ik heb de wereld overwonnen.

17

¹ Zo sprak Jesus. Toen sloeg Hij zijn ogen ten hemel en zeide: Vader, het uur is gekomen; verheerlijk uw Zoon, opdat uw Zoon U verheerlijke.

² Want Gij hebt Hem macht gegeven over alle vlees, om het eeuwige leven te schenken aan allen, die Gij Hem gegeven hebt.

³ Dit nu is het eeuwige leven, dat zij U kennen, den enig waarachtigen God, en Hem dien Gij gezonden hebt, Jesus Christus.

⁴ Ik heb U verheerlijkt op aarde door het werk te volbrengen, dat Gij Mij hebt opgedragen.

⁵ En nu Vader, verheerlijk Mij bij Uzelf met de heerlijkheid, die Ik bij U bezat, eer de wereld bestond.

⁶ Ik heb uw naam bekend gemaakt aan de mensen, die Gij Mij gegeven hebt uit de wereld. Ze waren de uwen; maar Gij hebt ze Mij gegeven, en ze hebben uw woord onderhouden.

⁷ Nu weten ze, dat alwat Gij Mij hebt gegeven, van U afkomstig is.

⁸ Want Ik heb hun de woorden gebracht, die Gij Mij hebt gegeven; zij namen ze aan, erkenden naar waarheid, dat Ik van U ben uitgegaan, en geloofden, dat Gij Mij gezonden hebt.

⁹ Ik bid voor hen; Ik bid niet voor de wereld, maar voor hen, die Gij Mij hebt gegeven, omdat ze

de uwen zijn.

¹⁰ Al het mijne is het uwe, en het uwe het mijne; Ik ben verheerlijkt in hen.

¹¹ Voortaan ben Ik niet meer in de wereld; maar zij blijven in de wereld, terwijl Ik tot U kom. Heilige Vader, bewaar hen in uw naam, die Gij Mij hebt gegeven; opdat ze één mogen zijn, zoals Wij.

¹² Zolang Ik bij hen was, bewaarde Ik ze in uw naam, die Gij Mij hebt gegeven; Ik heb gewaakt over hen, en niemand van hen ging verloren dan de zoon van verderf; opdat de Schrift zou worden vervuld.

¹³ Maar nu kom Ik tot U. Terwijl Ik nog in de wereld ben, zeg Ik dit alles, opdat ze mijn vreugde ten volle in zich zouden bezitten.

¹⁴ Ik heb hun uw woord gegeven; en de wereld is hen gaan haten, omdat ze niet van de wereld zijn, zoals ook Ik niet van de wereld ben.

¹⁵ Ik vraag niet, dat Gij ze uit de wereld wegneemt, maar dat Gij ze bewaart voor het kwaad.

¹⁶ Van de wereld zijn ze niet, zoals Ik niet van de wereld ben.

¹⁷ Heilig hen in de waarheid; uw woord is waarheid.

¹⁸ Zoals Gij Mij in de wereld hebt gezonden, zo heb Ik ook hen in de wereld gezonden.

¹⁹ En Ik heilig Mijzelf voor hen, opdat ook zij in waarheid geheiligd mogen zijn.

²⁰ Ik bid niet voor hen alleen, maar ook voor allen, die door hun woord in Mij geloven.

²¹ Mogen ze allen één zijn, gelijk Gij, Vader, het zijt in Mij, en Ik in U; mogen ze ook één zijn in Ons, opdat de wereld gelove, dat Gij Mij gezonden hebt.

²² En de glorie, die Gij Mij hebt gegeven, heb ook Ik aan hen gegeven, opdat ze één zouden zijn, gelijk Wij één zijn:

²³ Ik in hen, en Gij in Mij. Mogen ze volmaakte eenheid bezitten, opdat de wereld erkenne, dat Gij Mij hebt gezonden, en dat Gij hen hebt bemind, gelijk Gij Mij hebt liefgehad.

²⁴ Vader, Ik wil, dat zij, die Gij Mij hebt gegeven, met Mij mogen zijn, waar Ikzelf ben; dat ze mijn heerlijkheid mogen aanschouwen, die Gij Mij hebt gegeven, omdat Gij Mij hebt liefgehad vóór de grondlegging der wereld.

²⁵ Gerechte Vader, wel heeft de wereld U niet gekend, maar Ik heb U gekend; en zij hebben erkend, dat Gij Mij hebt gezonden.

²⁶ Ik heb aan hen uw naam bekend gemaakt, en zal dit blijven doen, opdat de liefde, waarmee Gij Mij hebt bemind, in hen moge zijn, en Ik in hen.

18

¹ Na deze rede ging Jesus met zijn leerlingen naar buiten, de Kedronbeek over; daar was een hof, die Hij met zijn leerlingen binnenging.

² Ook Judas, zijn verrader, kende de plaats, omdat Jesus daar dikwijls met zijn leerlingen was samengekomen.

³ Judas nam dus de krijgsbende en de trawanten der opperpriesters en farizeën met zich mee, en trok er heen met lantaarnen, fakkels en wapens.

⁴ Jesus, bewust van al wat Hem overkomen zou, trad naar voren, en sprak tot hen: Wien zoekt gij?

⁵ Men antwoordde Hem: Jesus van Názaret. Jesus zeide hun: Ik ben het. Ook Judas, die Hem verried, stond bij hen.

⁶ Maar toen Hij hun zeide: “Ik ben het”, deinsden ze terug, en vielen ter aarde.

⁷ Hij vroeg hun opnieuw: Wien zoekt gij? Ze zeiden: Jesus van Názaret.

⁸ Jesus antwoordde: Ik heb u gezegd, dat Ik het ben. Zo gij Mij zoekt, laat hèn dan gaan.

⁹ Want het woord moest worden vervuld, dat Hij gesproken had: Van hen, die Gij Mij hebt gegeven, heb Ik niemand verloren doen gaan.

¹⁰ Toen trok Simon Petrus het zwaard, dat hij droeg, trof den knecht van den hogepriester, en sloeg hem het rechteroor af. De knecht heette Malchus.

¹¹ Maar Jesus sprak tot Petrus: Steek het zwaard in de schede; of zou Ik de beker niet drinken, die de Vader Mij heeft gegeven?

¹² Nu namen de krijgsbenden met den hoofdman en de trawanten der Joden Jesus gevangen, en boeiden Hem.

¹³ Het eerst voerden ze Hem naar Annas; want hij was de schoonvader van Káifas, die dat jaar hogepriester was.

¹⁴ Het was die Káifas, die aan de Joden de raad had gegeven: Het is goed, dat één mens sterft voor het volk.

¹⁵ Simon Petrus en een andere leerling waren Jesus gevolgd. Deze leerling nu was met den hogepriester bekend; hij ging met Jesus de voorhof van den hogepriester binnen,

¹⁶ terwijl Petrus buiten aan de deur bleef staan.

Nu kwam echter de andere leerling, die met den hogepriester bekend was, naar buiten, sprak met de deurwachteres, en bracht Petrus naar binnen.

¹⁷ Maar het dienstmeisje, de deurwachteres, zei tot Petrus: Zijt gij ook niet een der leerlingen van dien man? Hij zei: Neen.

¹⁸ Daar het koud was, hadden de knechten en trawanten een kolenvuur aangelegd, en stonden zich te warmen. Ook Petrus stond zich bij hen te warmen.

¹⁹ De hogepriester ondervroeg Jesus nu over zijn leerlingen en over zijn leer.

²⁰ Jesus antwoordde hem: Ik heb openlijk tot de wereld gesproken; Ik heb altijd in de synagoge en in de tempel geleerd, waar alle Joden samenkomen, en nooit heb Ik iets in het geheim gezegd.

²¹ Wat ondervraagt ge Mij? Ondervraag hen, die gehoord hebben, wat Ik tot hen heb gesproken. Zie, zij weten, wat Ik gezegd heb.

²² Bij deze woorden gaf een der trawanten, die bij Jesus had post gevat, Hem een kaakslag, en zeide: Antwoordt Gij den hogepriester zó?

²³ Jesus antwoordde hem: Als Ik verkeerd heb gesproken, bewijs dan, dat het verkeerd was; maar heb Ik goed gesproken, waarom slaat ge Mij dan?

²⁴ Toen zond Annas Hem geboeid naar den hogepriester Káifas.

²⁵ Intussen stond Simon Petrus zich te warmen. En men zeide hem: Zijt ook gij niet een van zijn leerlingen? Hij ontkende het, en sprak: Neen.

²⁶ Een der knechten van den hogepriester, een

bloedverwant van hem, dien Petrus het oor had afgeslagen, sprak tot hem: Heb ik u in de hof niet bij Hem gezien?

²⁷ Opnieuw ontkende Petrus, en aanstonds kraaide een haan.

²⁸ Nu leidden ze Jesus van Káifas naar het rechthuis; het was nog vroeg in de morgen. Maar zelf traden ze het rechthuis niet binnen, om zich niet te verontreinigen, en het Pascha te kunnen eten.

²⁹ Daarom kwam Pilatus naar buiten, en sprak tot hen: Welke aanklacht brengt gij in tegen dezen man?

³⁰ Ze antwoordden hem: Zo Hij geen boosdoener was, zouden we Hem niet aan u hebben overgeleverd.

³¹ Pilatus sprak tot hen: Neemt gij Hem zelf, en vonnist Hem volgens uw Wet. De Joden zeiden hem: Wij hebben het recht niet, om iemand te doden.

³² Zo zou het woord worden vervuld, dat Jesus gesproken had, toen Hij te kennen gaf, wat voor dood Hij zou sterven.

³³ Nu ging Pilatus weer het rechthuis binnen, riep Jesus, en sprak tot Hem: Zijt Gij de koning der Joden?

³⁴ Jesus antwoordde: Zegt ge dit uit uzelf, of hebben anderen u dit van Mij gezegd?

³⁵ Pilatus antwoordde: Ben ik soms een Jood? Uw volk en de opperpriesters hebben U aan mij overgeleverd. Wat hebt Gij gedaan?

³⁶ Jesus antwoordde: Mijn koninkrijk is niet van deze wereld. Indien mijn koninkrijk van deze wereld was, dan zouden mijn dienaars zich te

weer hebben gesteld, opdat Ik niet aan de Joden werd overgeleverd; maar mijn koninkrijk is niet van hier.

³⁷ Pilatus zei Hem: Gij zijt dan toch koning? Jesus antwoordde: Gij zegt het; Ik ben koning. Ik ben geboren en in de wereld gekomen, juist om te getuigen voor de waarheid. Alwie uit de waarheid is, luistert naar mijn stem.

³⁸ Pilatus zei Hem: Wat is waarheid? Na deze woorden ging hij naar de Joden terug, en sprak tot hen: Ik vind volstrekt geen schuld in Hem.

³⁹ Maar gij hebt een gewoonterecht, dat ik u iemand vrijlaat bij gelegenheid van het paasfeest. Wilt gij dus, dat ik u den koning der Joden vrijlaat?

⁴⁰ Toen begonnen ze opnieuw te schreeuwen, en riepen: Niet Hem, maar Barabbas. Barabbas nu was een rover.

19

¹ Toen liet Pilatus Jesus geselen.

² En de soldaten vlochten een kroon van doornen, en zetten ze Hem op het hoofd; ze wierpen Hem een purperen mantel om,

³ traden op Hem toe, en zeiden: Wees gegroet, koning der Joden. En ze sloegen Hem in het gelaat.

⁴ Nu kwam Pilatus weer naar buiten, en sprak tot hen: Zie, ik breng Hem u naar buiten, om u te doen weten, dat ik volstrekt geen schuld in Hem vind.

⁵ Jesus kwam dus naar buiten, met de doornenkroon en de purperen mantel. En hij sprak tot hen: Ziet den mens.

⁶ Maar toen de opperpriesters en trawanten Hem zagen, schreeuwden ze het uit: Aan het

kruis, aan het kruis met Hem! Pilatus zei hun: Neemt Hem zelf, en kruisigt Hem; want ik vind geen schuld in Hem.

⁷ De Joden antwoordden hem: We hebben een Wet, en volgens de Wet moet Hij sterven; want Hij heeft Zich uitgegeven voor Zoon van God.

⁸ Toen Pilatus dit hoorde, werd hij nog meer bevreesd.

⁹ Hij ging opnieuw het rechthuis binnen, en sprak tot Jesus: Van waar zijt Gij? Maar Jesus gaf hem geen antwoord.

¹⁰ Pilatus zeide Hem dus: Staat Gij mij niet te woord? Weet Gij niet, dat ik de macht heb, om U vrij te laten, en de macht, om U te kruisigen?

¹¹ Jesus antwoordde: Ge zoudt niet de minste macht over Mij hebben, zo ze u niet van hogerhand was gegeven; die Mij aan u heeft overgeleverd, draagt daarom groter schuld.

¹² Om die reden trachtte Pilatus Hem in vrijheid te stellen. Maar de Joden schreeuwden het uit: Als ge Hem vrijlaat, zijt ge niet keizersgezind. Wie zich voor koning uitgeeft, staat tegen den keizer op.

¹³ Toen Pilatus dit hoorde, leidde hij Jesus naar buiten, en zette zich op de rechterstoel neer, op de plaats die Litostrótos heet, Gábbata in het hebreuws.

¹⁴ Het was nu daags voor het paasfeest, ongeveer het zesde uur. En hij sprak tot de Joden: Ziet uw koning.

¹⁵ Maar ze schreeuwden: Weg, weg met Hem! Kruisig Hem! Pilatus zei hun: Zal ik uw Koning kruisigen? De opperpriesters antwoordden: We

hebben geen koning dan Caesar.

¹⁶ Toen gaf hij Hem aan hen over, om gekruisigd te worden. Men voerde Jesus dus weg;

¹⁷ Zelf droeg Hij het kruis. Zo trok Hij naar buiten naar de zogenaamde Schedelplaats, die in het hebreuws Gólgota wordt genoemd.

¹⁸ Daar kruisigde men Hem; en met Hem nog twee anderen, aan elke zijde één, en Jesus in het midden.

¹⁹ Pilatus had ook een opschrift doen schrijven, en het aan het kruis laten hechten. Er stond op geschreven: Jesus van Názaret, de Koning der Joden.

²⁰ Vele Joden lazen dit opschrift; want de plaats waar Jesus gekruisigd werd, lag dicht bij de stad, en het was geschreven in het hebreuws, grieks en latijn.

²¹ De opperpriesters der Joden zeiden dus tot Pilatus: Schrijf niet: De koning der Joden; maar: Hij heeft gezegd: Ik ben de koning der Joden.

²² Pilatus antwoordde: Wat ik geschreven heb, blijft geschreven.

²³ Toen de soldaten Jesus dus hadden gekruisigd, namen ze zijn klederen in bezit, en verdeelden ze in vieren; één deel voor elken soldaat, behalve nog het onderkleed. Dat onderkleed was zonder naad, uit één stuk geweven van boven tot onder.

²⁴ Ze zeiden dus tot elkander: Laten we het niet in stukken scheuren, maar er om loten, wie het krijgt. Zo zou de Schrift worden vervuld: “Ze hebben mijn klederen onder elkander verdeeld, En over mijn gewaad het lot geworpen.” En zo

deden het dus de soldaten.

²⁵ Bij het kruis van Jesus stonden zijn moeder, de zuster zijner moeder, Maria van Klopas en Maria Magdalena.

²⁶ Jesus zag zijn moeder staan, en naast haar den leerling, dien Hij beminde. En Hij sprak tot zijn moeder: Vrouw, ziedaar uw zoon.

²⁷ Daarna sprak Hij tot den leerling: Ziedaar uw moeder. En van dat ogenblik af nam de leerling haar bij zich op.

²⁸ Toen wist Jesus, dat thans alles was volbracht; Hij sprak, opdat de Schrift zou worden vervuld: Ik heb dorst.

²⁹ Er stond daar een kruik met azijn; men stak dan een spons vol azijn op een hysopstengel, en bracht ze Hem aan de mond.

³⁰ Toen Jesus de azijn had genuttigd, zeide Hij: Het is volbracht. Hij boog het hoofd, en gaf de geest.

³¹ Daar het daags voor het paasfeest was, en er op de sabbat geen lijken aan het kruis mochten blijven, (het was nog wel een grote sabbat,) verzochten de Joden aan Pilatus, dat men hun de benen zou breken, en hen afnemen.

³² Daarom kwamen de soldaten en braken de benen van den eerste, die met Hem was gekruisigd, daarna die van den tweede.

³³ Toen ze bij Jesus waren gekomen en zagen, dat Hij reeds was gestorven, braken ze Hem de benen niet.

³⁴ Maar een der soldaten doorboorde met een lans zijn zijde; en aanstonds vloeyde er bloed uit en water.

³⁵ En hij, die het gezien heeft, legt er getuige-

nis van af, opdat ook gij geloven moogt. Zijn getuigenis is waarachtig; ook Hij weet, dat hij de waarheid zegt.

³⁶ Want dit is geschied, opdat de Schrift zou worden vervuld: “Geen been zal Hem verbrijzeld worden”.

³⁷ En weer een ander Schriftwoord zegt: “Ze zullen opzien tot Hem, dien ze hebben doorboord”.

³⁸ Josef van Arimatea, die een leerling van Jesus was, maar alleen in het geheim uit vrees voor de Joden, vroeg daarna verlof aan Pilatus, om Jesus' lichaam te mogen afnemen; en Pilatus stond het hem toe. Hij kwam dan, en nam zijn lichaam af.

³⁹ Nikodemus, die vroeger Hem 's nachts had bezocht, kwam eveneens, en bracht een mengsel mee van mirre-hars en aloë-bladeren, ongeveer honderd pond.

⁴⁰ Ze namen het lichaam van Jesus, en wikkelden het in lijnwaad, te zamen met de geurige kruiden, zoals het onder de Joden bij begrafenis de gewoonte is.

⁴¹ Nu lag er op de plaats, waar Hij was gekruisigd, een hof, en in de hof een nieuw graf, waarin nog niemand was bijgezet.

⁴² Daar het de vooravond van het paasfeest der Joden was, en het graf dichtbij, legden ze Jesus daarin neer.

20

¹ Op de eerste dag der week kwam Maria Magdalena 's morgens vroeg, terwijl het nog donker

was, naar het graf, en zag de steen van het graf afgerold.

² Ze snelde daarom vlug naar Simon Petrus heen, en naar den anderen leerling, dien Jesus liefhad, en zei hun: Men heeft den Heer uit het graf genomen, en wel weten niet, waar men Hem heeft neergelegd.

³ Toen gingen Petrus en de andere leerling op weg, en begaven zich naar het graf.

⁴ Ze waren samen op weg gegaan, maar de andere leerling liep sneller dan Petrus, en kwam het eerst bij het graf.

⁵ Hij bukte zich voorover, en zag het lijnwaad liggen; maar hij ging er niet binnen.

⁶ Nu kwam ook Simon Petrus achter hem aan, ging het graf binnen, en zag het lijnwaad liggen,

⁷ met de zweetdoek, die zijn hoofd had bedekt; deze lag niet bij het lijnwaad, maar afzonderlijk opgerold op een andere plaats.

⁸ Nu ging ook de andere leerling binnen, die het eerst bij het graf was gekomen. En nu hij het zag, geloofde hij ook;

⁹ want ze kenden de Schrift nog niet, dat Hij uit de doden moest opstaan.

¹⁰ Toen gingen de leerlingen weer naar huis.

¹¹ Maar Maria bleef buiten bij het graf staan wenen. Onder het wenen bukte ze zich voorover naar het graf,

¹² en zag er twee engelen zitten in witte gewaden, de een aan het hoofdeind, de ander aan het voeteneind van de plaats, waar Jesus' lichaam gelegen had.

¹³ Ze zeiden tot haar: Vrouw, waarom weent

ge? Ze zei hun: Omdat men mijn Heer heeft weggenomen, en ik niet weet, waar men Hem heeft neergelegd.

¹⁴ Toen ze dit had gezegd, keerde ze zich om, en zag Jesus staan; maar ze wist niet, dat het Jesus was.

¹⁵ Jesus sprak tot haar: Vrouw, waarom weent ge; wien zoekt ge? In de mening, dat het de tuinman was, zeide ze Hem: Heer, zo gij Hem hebt weggehaald, zeg me, waar ge Hem hebt neergelegd, dan zal ik Hem wegdragen.

¹⁶ Jesus zei haar: Maria! Ze keerde zich naar Hem toe, en zei in het hebreuws: Rabboni; dat wil zeggen: Meester!

¹⁷ Jesus sprak tot haar: Houd Mij niet vast; want nog ben Ik niet naar den Vader opgestegen. Maar ga naar mijn broeders, en zeg hun: Ik stijg op naar mijn en uw Vader, naar mijn en uw God.

¹⁸ Maria Magdalena ging aan de leerlingen zeggen: Ik heb den Heer gezien; en wat Hij tot haar had gezegd.

¹⁹ In de avond van diezelfde dag, de eerste dag der week, toen de deuren van het huis, waar de leerlingen zich bevonden, uit vrees voor de Joden waren gesloten, kwam Jesus binnen, plaatste Zich in hun midden, en sprak tot hen: Vrede zij u!

²⁰ En na deze woorden toonde Hij hun zijn handen en zijde. De leerlingen verheugden zich bij het zien van den Heer.

²¹ Nogmaals zeide Hij hun: Vrede zij u! Zoals de Vader Mij heeft gezonden, zo zend Ik u.

²² En toen Hij dit had gezegd, blies Hij over hen, en sprak: Ontvangt den Heiligen Geest.

²³ Wier zonden gij vergeeft, hun zijn ze vergeven; wier zonden gij behoudt, hun zijn ze behouden.

²⁴ Tomas, een van de twaalf, ook Didumus genaamd, was echter niet bij hen, toen Jesus kwam.

²⁵ De andere leerlingen zeiden hem dus: We hebben den Heer gezien. Maar hij zei hun: Zo ik in zijn handen de wonden der nagelen niet zie, en mijn vinger niet leg in de plaats van de nagelen, en mijn hand niet in zijn zijde steek, dan geloof ik het niet.

²⁶ Acht dagen later waren zijn leerlingen weer daarbinnen bijeen, en ook Tomas was er bij. Terwijl de deuren gesloten waren, kwam Jesus binnen, plaatste Zich in hun midden, en zeide: Vrede zij u!

²⁷ Daarna sprak Hij tot Tomas: Leg uw vinger hier, en bezie mijn handen; steek uw hand uit, en leg ze in mijn zijde; en wees niet ongelovig, maar gelovig.

²⁸ Tomas gaf Hem ten antwoord: Mijn Heer en mijn God!

²⁹ Jesus sprak tot hem: Geloof ge, omdat ge Mij hebt gezien? Zalig zij, die niet zien, en toch geloven.

³⁰ Nog veel andere wonderen heeft Jesus in tegenwoordigheid van de leerlingen verricht, die in dit boek niet zijn beschreven.

³¹ Maar deze zijn opgetekend, opdat ge geloven moogt, dat Jesus de Christus is, de Zoon van God; en opdat ge, door te geloven, het leven moogt hebben in zijn naam.

21

¹ Daarna verscheen Jesus nogmaals aan de leerlingen bij het meer van Tibérias. Hij verscheen op de volgende wijze:

² Eens waren Simon Petrus, Tomas, ook Didumus geheten, Natánaël uit Kana van Galilea, de zonen van Zebedeus, en twee anderen van zijn leerlingen bijeen.

³ Simon Petrus zeide tot hen: Ik ga vissen. Ze zeiden hem: Dan gaan wij met u mee. Ze trokken er dan op uit, en gingen de boot in; maar die nacht vingen ze niets.

⁴ Toen reeds de morgen was aangebroken, stond Jesus aan het strand; maar de leerlingen wisten niet, dat het Jesus was.

⁵ Jesus sprak tot hen: Jonge mannen, hebt gij wat vis? Ze antwoordden Hem: Neen.

⁶ Hij zei hun: Werpt het net uit rechts van de boot, dan zult gij slagen. Ze wierpen het net uit; maar door het groot aantal vissen konden ze het niet meer ophalen.

⁷ Nu sprak de leerling, dien Jesus liefhad, tot Petrus: Het is de Heer! Toen Simon Petrus hoorde, dat het de Heer was, deed hij, daar hij ontkleed was, zijn mantel om, en wierp zich in het meer.

⁸ Daar men zich niet ver van de kust bevond, slechts ongeveer tweehonderd el, kwamen de andere leerlingen met de boot, en sleepten het net met de vissen achter zich aan.

⁹ Toen ze geland waren, zagen ze een kolenvuur liggen, en vis en brood er bovenop.

¹⁰ Jesus zeide hun: Haalt van de vissen, die ge nu gevangen hebt.

¹¹ Simon Petrus ging aan boord, en sleepte het net aan wal; het was vol grote vissen, honderd drie en vijftig in getal; en ondanks dit aantal was het net niet gescheurd.

¹² Jesus zei hun: Komt ontbijten. Niemand van de leerlingen durfde Hem vragen: Wie zijt Gij? Want ze wisten, dat het de Heer was.

¹³ Jesus kwam nader, nam het brood en gaf het hun, en de vis eveneens.

¹⁴ Zo verscheen Jesus nu de derde maal aan zijn leerlingen, na zijn verrijzenis uit de doden.

¹⁵ Toen ze hadden ontbeten, sprak Jesus tot Simon Petrus: Simon, zoon van Johannes, bemint ge Mij meer dan de anderen hier? Hij zei Hem: Ja, Heer, Gij weet, dat ik U liefheb. Hij zei hem: Weid mijn lammeren.

¹⁶ Hij sprak tot hem een tweede maal: Simon, zoon van Johannes, bemint ge Mij? Hij zei Hem: Ja Heer, Gij weet, dat ik U liefheb. Hij zei hem: Weid mijn schaapjes.

¹⁷ Hij sprak tot hem een derde maal: Simon, zoon van Johannes, bemint ge Mij? Petrus werd bedroefd, omdat Hij hem voor de derde maal had gezegd: Bemint ge Mij? En hij zeide Hem: Heer, Gij weet alles; Gij weet toch, dat ik U liefheb. Jesus sprak tot hem: Weid mijn schapen.

¹⁸ Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Toen ge jong waart, deedt ge zelf uw gordel aan en zijt ge gegaan, waarheen ge zelf hebt gewild; maar wanneer ge oud zijt, zult ge uw handen uitstrekken, een ander zal u omgorden, en u brengen waar ge niet heen wilt.

¹⁹ Dit zeide Hij om aan te duiden, door welke

dood hij God zou verheerlijken. En na deze woorden zeide Hij hem: Volg Mij.

²⁰ Toen Petrus zich omkeerde, zag hij den leerling, dien Jesus liefhad, hen volgen; dezelfde namelijk, die bij de maaltijd aan zijn borst had gerust en gezegd had: Heer, wie is het, die U verraadt?

²¹ Toen Petrus hem zag, sprak hij tot Jesus: Heer; en hij dan?

²² Jesus zeide hem: Indien Ik hem wil laten blijven totdat Ik kom, wat maakt dit uit voor u? Volg Mij!

²³ Zo verspreidde zich het gerucht onder de broeders, dat deze leerling niet zou sterven. Maar Jesus had hem niet gezegd, dat hij niet sterven zou, maar: Indien Ik hem wil laten blijven tot Ik kom, wat maakt dit uit voor u?

²⁴ Dit is de leerling, die hiervan getuigt, en dit heeft geschreven; en we weten, dat zijn getuigenis waarachtig is.

²⁵ Er is nog veel meer wat Jesus gedaan heeft; zo het stuk voor stuk werd beschreven, dan zou zelfs de wereld, dunkt me, de boeken niet kunnen bevatten, die er over te schrijven zijn.

**De Heilige Schrift, Petrus Canisiusvertaling,
1939**
**The Holy Bible in Dutch, Petrus Canisius translation,
1939**

Public Domain

Language: Nederlandse taal (Dutch)

Eerste uitgave: Het Spectrum, Utrecht, Brussel, 1939

De Petrus Canisiusvertaling is een Nederlandse rooms-katholieke bijbelvertaling, waarvan de eerste complete uitgave verscheen in 1939. De volledige naam luidt: "De Heilige Schrift, vertaling uit de grondtekst met aantekeningen, in opdracht van de Apologetische Vereniging 'Petrus Canisius' ondernomen met goedkeuring van de hoogwaardige bisschoppen van Nederland". De Petrus Canisiusvertaling is de eerste Nederlandse katholieke vertaling die gebaseerd is op de grondteksten in hun oorspronkelijke taal. Andere vertalingen gingen uit van de Vulgaat. Het taalgebruik van de uitgave is naar hedendaagse normen licht archaisch te noemen, maar nog steeds vlot verstaanbaar.

Verantwoording in verband met de auteursrechten

In verband met de auteursrechten is contact opgenomen met de oorspronkelijke uitgever (1), de Katholieke Vereniging voor Oecume (2) en de Katholieke Bijbelstichting (3) en werden geen bezwaren gevonden tegen deze publicatie. Rekening houdend met de wettelijke termijnen, kan deze uitgave beschouwd worden als vrij van auteursrechten.

First publication: Het Spectrum, Utrecht, Brussel, 1939

The translation "Petrus Canisius" is a dutch roman catholic bible translation, that was first published in 1939. Its full title is "The Holy Scripture, translation of the original texts with annotations, commissioned by the Apologetical Society 'Petrus Canisius' and executed with the approval of the most reverend bishops of the Netherlands". The translation "Petrus Canisius" is the first dutch catholic translation that was based on the scripture texts in their original language. Other translations were based on the Vulgate. The language of this edition is to current standards moderately archaic, but still easily understood.

Accountability in relation to copyright

Concerning the copyright contacts have been made with the original publisher (1), the Katholieke Vereniging voor Oecumene (Catholic Society for Ecumenism) (2) and the Katholieke Bijbelstichting (Catholic Bible Foundation) (3) and no objections have been found against this publication.

Taking into account the legal terms, this edition can be considered to be in the public domain.

UITGEVERIJ UNIEBOEK| HET SPECTRUM BV, HOUTEN, THE NETHERLANDS
KATHOLIEKE VERENIGING VOOR OECUMENE, 'S HERTOGENBOSCH, THE NETHERLANDS

KBS, HOEVEN, THE NETHERLANDS

2024-08-06

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 28 Dec 2024 from source files dated 14 Aug 2024

f9be311a-50d9-5c7b-9cd7-a28d96daae73